

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AMAZON ORIGINAL STORIES

JULIE SOTO

#1 *New York Times* bestselling author of
Rose in Chains

Second Act

ROMANCE

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

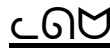
<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

AMAZON ORIGINAL STORIES

**JULIE
SOTO**

Second Act
ROMANCE

JULİE SOTO'NUN DİĞER ESERLERİ

Unutma Beni
Başka Bir Aşk Şarkısı Değil
Thrashers
Zincirli Gül

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, kuruluşlar, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Aksi takdirde, yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Metin telif hakkı © 2026 Julie Soto
Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının açık yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde herhangi bir biçimde iletilemez.

Amazon Original Stories, Seattle tarafından yayınlanmıştır.
www.apub.com

Amazon, Amazon logosu ve Amazon Original Stories,
Amazon.com, Inc. veya bağlı şirketlerinin ticari markalarıdır.

AB ürün güvenliği irtibat kişisi:
Amazon Media EU S.à r.l.
38, avenue John F. Kennedy, L-1855 Lüksemburg
amazonpublishing-gpsr@amazon.com

ISBN-13: 9781662539176 (dijital)

Kapak tasarımı: Caroline Teagle Johnson
Kapak resmi: © Carol Yepes; © Liubov Osipenko / Getty

*Her zaman harika tavsiyelerde bulunan Susan
Lee için*

İÇİNDEKİLER

[Olası Olmayan Romantik Karşılaşma: İkinci Şanslar](#)

[İkinci Perde Romantizm](#)

[Teşekkürler](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Julie Soto'dan daha fazlasını mı istiyorsunuz?](#)

Olası Olmayan Romantik Karşılaşma: İkinci Şanslar

Kader gizemli yollarla işler ve Sevgililer Günü'nde özellikle yaramazlık yapar. Kazara Zoom çökmelerinden mezarlık dirilişlerine kadar, altı sevilen romantik yazar size giderek daha ateşli ikinci şanslar içeren bir koleksiyon sunuyor.

Christina Lauren'ın Accidental Yours adlı eseri 🌶️

Pazarlama danışmanı Veronica yanlışlıkla yanlış Zoom toplantısına katıldığında, şirketin ilgi çekici CEO'sundan bir iş teklifi aldığı anda şok olur. Profesyonel e-posta alışverişleri hızla flörtleşmeye dönüşür, ancak Veronica'nın zihni sürekli çekingen ama yakışıklı yeni komşusuna kaymaktadır. Sevgililer Günü yaklaşırken, bazen en olasılık dışı tanışmaların mükemmel bir eşleşmeye yol açabileceğini keşfedecektir.

Zaman Görecek, Hannah Bonam-Young 🌶️

Bir tarih öğretmeni, vefat eden büyükannesinden 1950'lerdeki gizli bir aşk ilişkisini anlatan bir mektup aldığı anda, bu onu onlarca yıl önce saklanmış bir zaman kapsülüne götürür. Ancak her şeyi değiştiren, büyükannesinin kayıp aşkının çekici torunudur. Bu olay, bazen kalbin tam olarak nereye ve ne zaman ait olduğunu bildiğini kanıtlar.

Julie Soto'nun İkinci Perde ***Romantizm*** 🌶️

Gıda zehirlenmesi nedeniyle Sevgililer Günü gösterisi *Oklahoma!*'nin başrol oyuncusu sahneden çekilince, televizyon yıldızı Colby J. Turner gösteriyi kurtarmak için devreye girer. Ancak başrol oyuncusu Bex Hardgrave için bu son dakika oyuncu seçimi, beklediğinden daha fazla drama anlamına gelmektedir. Sekiz yıl önce, sahnedeki kimyaları gerçek hayatta da bir aşk ateşini yakmıştı, ta ki bir yanlış anlaşılma perdeyi kapatana kadar. Gösteri zamanı yaklaşırken, Bex ve Colby ikinci şanslarını hak eden bir aşkın ayakta alkışlanmayı hak edip etmediğine karar vermek zorundadır.

Trilina Pucci'nin Aşk İçin Bir ***Oyun*** 🌶️

Yıllar önce, üniversitede sahnelenen *Romeo ve Juliet* oyununda, Rory ve Oliver kader onları ayırmadan önce unutulmaz bir sahne öpücüğü paylaşmışlardı. Şimdi, Sevgililer Günü'nün hüznünü brunch'ta unutmaya çalışırken, eski Romeo'sunu, altın rengi şort ve kanatlardan başka bir şey giymeden, aşk acısı çeken kalabalığa Cupid rolünü oynarken görür. Aralarındaki kimya hâlâ kıvılcım saçıyor, ancak bu eski başrol oyuncularını, ikinci şanslarını gerçek bir aşka dönüştürmek için Shakespeare'in rehberliğinden daha fazlasına ihtiyaç duyacaklar.

Catherine Cowles'ın Sevgililer Günü'ne Ölüm 🌶️🌶️

Erkek arkadaşının ihanetinden sonra, Maia St. James'in en son istediği şey Sevgililer Günü'dür. Ancak arkadaşları onu bir dağ kulübesinde düzenlenen "Sevgililer Günü'ne Ölüm" maskeli balosuna sürükler ve orada maskeli bir yabancıyla öpüşür, ancak onun eski erkek arkadaşının ağabeyi olduğunu fark eder. Bir konuk öldürülmüş olarak bulunca, parti ölümcül bir gizeme dönüşür. Artık Maia, ikinci aşk şansını kaybetmeden önce katili ortaya çıkarmak zorundadır.

Navessa Allen'ın Valentine's Slay adlı eseri 🌶️🌶️🌶️🌶️

Louisiana mezarıcı Noah Evans'ın Sevgililer Günü gecesi vardiyası, lise aşkı Emma'nın yeni kazılmış mezarından çığlık atmaya başlamasıyla beklenmedik bir hal alır. Ölümcül bir aile komplosunu ortaya çıkarırken, Noah ve Emma eski aşkların ikinci kez daha da ateşli olduğunu keşfederler, özellikle de biri onları öldürmeye çalışırken.

♥ * Heat Scale Key ♡

Explicit dark romance

Romantic suspense with moderate steam

Classic contemporary romance

Sweet romance with witty banter

Bex bunun basit bir açıklaması olduğunu biliyordu, ancak oyuncuların hepsi bu durumu tiyatro batıl inancına bağlamaya hazır görünüyordu.

Geçen hafta, *Oklahoma!* turne prodüksiyonu Indianapolis'teyken, biri tiyatroda "Macbeth" kelimesini söylemek gibi büyük bir günah işledi. Ertesi gün başrol oyuncusu Aşil tendonunu kopardığında, Bex'in oda arkadaşı Dana bir mum yakıp tiyatronun tanrısı Dionysos'a merhamet diledi.

Geoff ise, Ohio'da, tiyatroda gece boyunca açık kalması gereken hayalet ışığının sabah gizemli bir şekilde devrilip parçalanmasından haftalar önce, prodüksiyonun lanetlendiğini düşünmüştü. Kocasını Parker, bu lanetin daha da eskiye, Sarah'ının kadrodan ayrılması istendiği zamana kadar uzandığını düşünüyordu. Sarah, Etsy'den bir cadı tutup hepsine lanet okumasını sağlayacağını söylemişti.

Whitney, Sevgililer Günü'nde kuyruklu yıldızların geleceğini hemen fark etti ve kozmik açıdan bunun iyi bir şey olamayacağını söyledi.

Herkesin bunun neden olduğu konusunda kendi bahaneleri ve teorileri vardı.

Ama Bex, kalbinin derinliklerinde bunun prodüksiyona lanet atılmış olması olmadığını biliyordu. Hayır, basit açıklaması şuydu... Galentine Günü için tiyatronun köşesindeki Señor Murray's Taqueria adlı mekanda sunulan sınırsız karidesli taco büfesi.

Sorun gıda zehirlenmesiydi. Dün gece on iki oyuncu dışarı çıkmıştı ve bunlardan sekizi bu geceki gösteriden resmi olarak çıkarıldı. İki sahne yöneticisine banyolarının karo zeminlerinden çıkıp çıkamayacaklarını bildiriyordu, diğer ikisi ise bazı küçük aksiliklerle idare ediyordu.

Bex, dün Galentine Günü gezisine davetini reddetmişti. Laurey'in başrolünü oynayan aktör olarak Bex sık sık reddediyordu. Tur sırasında sesini kurutmadan içki içemezdi ve masada duyulmak için bağırarak zorunda kalacağı gürültülü bir restoran, ses sağlığı için her zaman bir risk

oluşturuyordu. Bex, evli çift Parker ve Geoff ile sabah yogasına gitmekten, Dana ile pazartesi günleri macera yaşamaktan ve tur durağında kaldığı evin mutfağında yeni tarifler denemekten oldukça memnundu.

Turne sırasında en yakın arkadaşı olan Dana, Bex'in tiyatro dışında sosyal hayatının olmamasından hep şikayet ederdi. Ama en azından Bex, dün gece yediği karides tacolar yüzünden kışını yırtıp atmamıştı.

Bex'in telefonu Sevgililer Günü sabahı saat 10:00'da, o geceki oyuncular için bir şeyler pişirirken çaldı. Hızla ellerini yıkadı, açık kahverengi saçlarını kulağından uzaklaştırdı ve sahne yöneticisinin aramasına cevap verdi.

Esther, "Hasta mısın?" diye sorarken sesi tavşan kalbi gibi titriyordu.

Bex, kasedeki glütensiz muzlu ekmek karışımına gözlerini kırptı. "Hasta mı?" Midesi düğümlendi. "Aman Tanrım, Charlie COVID mi olmuş?"

Charlie, onun karşısında başrolün yedeğiydi. Talihsiz Aşıl olayıdan bu yana bütün hafta boyunca, çapkın ve kıvırcık saçlı kovboy Curly'yi oynamıştı.

Bex ve Charlie her gösteride yedi kez öpüşüyorlardı. Haftada sekiz gösteri. Ve son iki gösteride ağızları birazcık açık kalmış olsaydı... Bu, sadece Bex ve Charlie'yi ilgilendiren bir konuydu.

Charlie COVID'e yakalanmışsa, Bex de COVID'e yakalanmıştı.

"Hayır, gıda zehirlenmesi. Herkese bulaşıyor."

Bex fırın zamanlayıcısına gözlerini kısarak baktı ve sanki vücuduna onay veya reddetmesini soruyormuş gibi elini karnına koydu. "Ben değil."

"Tanrıya şükür." Esther rahat bir nefes aldı. "Karidesli tacoya gitmedin mi?"

"Hayır, yapmadım." Bex, Dana'nın kapısına döndü. Dana, bu sabah yogadan döndüğünden beri kapısını kapalı tutuyordu. Geoff ve Parker, gizemli bir şekilde yogaya gelmemişlerdi. "Bir dakika, karidesli taco yapan yer miydi?"

Ama Esther çoktan veda ediyordu ve acil bir prova gerekirse onu arayacağına söz veriyordu. Bex, Dana'nın yatak odasının kapısına gidip hafifçe kapıyı çaldı.

"Fonlar mı?"

Düşük bir inilti onu karşıladı.

Bex kapıyı açtığında, kötü bir koku ile karşılaştı, ama iyi bir arkadaş olarak tepki göstermemeye karar verdi. Yatakta kimse yoktu ve inlemeler banyodan geliyordu.

"Kendini kurtar, Bexy," dedi Dana'nın kısık sesi. "Kendini buna maruz bırakma."

Bex, bu sabah muzlu ekmek karışımı için aradığı kaseye (neyse ki temizdi), bir yığın havluya (kirliydi) ve kafasında tüm kadın oyuncuların saç stilini taşıyabilecek bir peri gibi görünen esmer kadına baktı.

"Fonlar . . ."

"Sakin söyleme." Dana başını tuvaletin kenarına dayadı. "Eğer karidesli taco-ohs dersen..." Midesi bulandı.

"Hayır, sana asla 'karides tacosu' demeyeceğim," dedi Bex gülümseyerek.

Dana inledi ve yüzünü lavaboya çevirdi. "Bütün Gatorade'lerini içtim, sonra da hemen *içtiğimi geri çıkardım*. Özür dilerim."

Dana'nın sırtını ovmak için eğildi. "Señor Murray's adlı bir yerin Colorado, Denver'da Meksika yemeklerinin altın standardı olmayacağını nereden bilebilirdin ki?" Bex telefonunu çıkardı ve market siparişı vermeye başladı. "Duş alalım. Duştan sonra kendini daha iyi hissedeceksin."

Dana'nın kıyafetlerini çıkarmasına yardım etti, kırk yedi haftalık sahne arkasında hızlı değişikliklerden sonra ilişkilerinde tüm utanç ortadan kalkmıştı ve suyu açtı.

"Bu çok üzücü," dedi Dana, komik bir etki yaratmak için abartmadan. "Ne kadar rahatsız edici."

"Esther beni aradı. Sadece sen değil, hepiniz."

Dana bir bacağını küvete sokmuş halde durakladı. Gözlerini kocaman açarak Bex'e baktı. "Aman Tanrım.

Charlie dün gece oradaydı. Bir sürü karidesli taco yedi..." Elini karnına koyarak kendini sakinleştirdi.

"Evet, Esther bana söyledi."

"Hayır, Bex..." Dana hala düşün yarısındaydı, yüzünün bir tarafına su sıçırıyordu. "Geoff ve Parker oradaydı."

Bex, yoga dersine gelmedikleri için bunu varsaymıştı, ancak Dana'nın zihni Bex'inkinden farklı çalışıyordu. Turda herkesten daha uzun süredir bulunan kadın swing olarak Dana, lider olan Bex'in düşünmek zorunda olmadığı lojistik konuları düşünüyordu.

Swing, birisi yok olmadıkça sahneye çıkmayan bir oyuncu kadrosu üyesiydi. Swings genellikle başrolün yedeği olmazdı, çünkü başrolün yedeği, topluluğun üyeleri olurdu. Bunun yerine, topluluktaki birçok farklı rolün yedeği olurlar ve gerektiğinde herhangi bir role "swing" yapmaya hazır olurlar. Dana, gösterideki tüm kadın rollerini bilirdi ve gerektiğinde, iyi yapıştırılmış bir bıyıkla erkek topluluk rollerini bile oynayabilirdi.

Ve Dana artık Büyük Anne Swing modundaydı — turne şirketinde en uzun süre çalıştıktan sonra, otuz yedi yaşında kendisine verilen sevgi dolu bir takma ad.

"Ne oldu, Büyükbaba Swing?" Bex, durumu anlamaya başlayarak sordu.

Geoff ve Parker ikisi de yedek oyuncuydu. İkisi de kesinlikle gerekli olursa Curly rolünü üstlenebilirdi, ancak Curly'nin rolünü bilen iki erkek oyuncu hazır olduğu sürece...

"Assad ve Victor dün gece oradaydılar."

Bex ona göz kırptı. Dana'nın yarısı boğulmuş bir fareye benziyordu, diğer yarısı ise "çıplak ve korkmuş"un vücut bulmuş haliydi.

"Yani Charlie, Geoff, Parker, Assad ve Victor hepsi karidesli taco yedilerse..."

Dana'nın midesi kasıldı ve elinin tersini ağzına götürerek yuttu. Bex sorunu fark etmeye başlamıştı. *Büyük* sorunu.

"O zaman Curly'miz yok," dedi Dana ve duşa dönerek kusmaya başladı.

"Gösteri devam etmeli" tiyatro dünyasında gerçekten oldukça hafif bir ifade. Birçok seyirci, bu beş kelimenin ne kadar çok anlamı olduğunu asla bilemez.

"The" — Belirli bir gösteri. Seyirciler *Oklahoma!* için para ödedi, *Oklahoma!*'yı izleyecekler.

"Gösteri" — Seyirciler, *Oklahoma!*'nın orijinal provalarında olduğu gibi izlemediklerini asla bilemeyebilirler. Üç ay önce Florida'da rastgele bir Salı günü iki ensemble üyesi daha olması gerektiğini asla bilemeyebilirler, ancak The Muny bir hafta boyunca *Oklahoma!*'yı sahneleme izni aldığıında, turne grubunun altı üyesi, turne grubunun aylarca mükemmelleştirdiği rollere atanan ünlüleri ve büyük tiyatro isimlerini desteklemek için St. Louis'e gönderildi.

"Zorunlu" — Mali açıdan... Bu oldukça açık. Eğer *Hamilton*'ın turne şirketi olsalardı, bilet satmakta sorun yaşamazlardı, ancak *Oklahoma!* seksen yıldır sahneleniyordu. Aynı şekilde salonları dolduramıyorlardı.

"Başla" — Saat 20:00 olmayabilir, daha standart olan 20:07 olmayabilir, ama sahne arkasında ne kadar kaos olursa olsun perde açılacak. Bex, tamamen farklı bir gösterinin kadrosundan çıkarılıp hayatında ilk kez Laurey rolünü oynamak üzere seçildiği garip ve heyecan verici bir yaz mevsiminde, 1. perdenin ortasında 2. perde elbiselerinin kostüm provalarını yapıyordu.

"On" — Hazırlıksız aktörlere uyum sağlamak için gösteri durmayacaktır. Gösteri, karanlık bir ormanda ilerleyen bir canavardır. Ya da belki de yosun toplayan ve ardında kemikleri kıran yuvarlanan bir taştır. (Kemikler kelimenin tam anlamıyla kırılmıştır.)

Şirket grubu sohbeti, Rachel saat 10:30 civarında nihayet bandajı koparıp herkesin aynı durumda olup olmadığını sorana kadar, utanç ve kendinden tiksiniyle tüm sabah sessiz kalmıştı.

O günün tüm kapsamı o zaman daha netleşti.

Rachel, bir gece boyunca kusmanın ardından kendini iyi hissediyordu, ancak titriyordu. Geoff sıvı alıyordu ve bu durumu atlatabilecekti, ancak Geoff aynı zamanda kötü adamı oynayan Richard'ın yedeğiydi ve Richard şu anda dehidratasyon nedeniyle hastanede yatıyordu.

Dana, anaç tavuk gibi, tuvalete gitmek için ara verdiği zamanlarda herkese elektrolit sipariş etmeye başladı, ama Bex, Esther'e gösterinin iptal edilip edilemeyeceğini soruyordu.

Esther'e bunun kesinlikle olmayacağı açıkça söylenmişti. O akşamki gösteri, Sevgililer Günü gösterisi olarak tanıtılmıştı ve yerel restoranlarda iki kişilik akşam yemeği paketi ve yerel otoparklarla ayarlanan ücretsiz otopark dahil olmak üzere eksiksiz bir paketti. Gösteri tamamen kapalı gişe olmuştu.

"Bunu daha önce yapmadın mı?" Dana, Bex'in Esther ile yaptığı mesajlaşmalardan dikkatini çekerek sordu. "O zaman Jesse amcayı öpmedin mi?"

Bex gözlerini devirdi. "John Stamos değildi. Büyükanne, kaç yaşındasın sen? Colby J. Turner'dı."

"Evet, o olaytan Dr. Wes."

"O şey", son yedi yılın en büyük tıbbi dramasıydı. Colby J. Turner, karanlık bir sırrı olan seksi asistan doktor Dr. Wes Nightingale rolüyle yıldızı parlayan bir oyuncuydu. "Dr. Wes", "McDreamy" kadar tanınmış bir isimdi ve Colby J. Turner, popüler kültürün zaman ruhuna girmişti. Ancak 2018 yazında, birinci sezonun çekimleri ile birinci sezonun yayınlanması arasında Colby J. Turner yaz tiyatrosunda rol aldı. Bu sezon, bazen altı ila sekiz prodüksiyonla dolu, sadece iki hafta süren provalar ve sadece bir hafta süren gösterilerle geçti.

Colby J. Turner, 2018 yılında bir televizyon yıldızı değildi. Sacramento'nun Music Circus'unda Curly rolünü oynayan, yükselişte olan yetenekli bir şarkıcı ve oyuncuydu. 2018 yılında Bex, altı gösteriden üçünde topluluğun bir parçası

olarak ilk profesyonel işini almıştı ve provalar ile gösteriler arasında saat gibi düzenli bir şekilde gidip geliyordu. Ancak *Oklahoma!* bunlardan biri değildi. *Oklahoma!*'nın tüm kadrosu mide virüsüne yakalandı ve iki blokluk bir alanda tüm soprano virüse yakalandı. Virüsü ilk yakalanan ve tüm kadroya bulaştıran kızın adını anmak için virüse Jilly Bug adını verdiler. *Oklahoma!* haftasının son günü için Bex, *Sweeney Todd* provalarından çekilerek Cumartesi matine ve Cumartesi akşam gösterilerinde Laurey'in yerine acil olarak geçmek üzere çağrıldı. Karşısında Colby J. Turner vardı.

"Evet, Dr. Wes," dedi Bex, Dana'ya biraz daha Gatorade doldururken. O anları hatırlayınca yanakları kızardı. "Çok çılgınca bir şeydi. Kimse onun televizyondaki en çekici doktor olarak patlamak üzere olduğunu bilmiyordu."

"İyi öpüşür müydü?"

Bex güldü. "O... Evet." 2. perdede onu öpmek için yüzünü ne kadar şefkatle tuttuğunu hatırlayarak kalbi hızla çarptı. "Evet."

Ama sadece öpücük değildi. Sahnedeki dinamikleri, Bex'in daha önce ya da sonrasında hiç hissetmediği bir şeydi. Elbette, o zamanlar yirmi bir yaşındaydı ve ilk profesyonel şirketinde çalışıyordu, bu yüzden birkaç üniversite prodüksiyonu dışında rol arkadaşlarıyla kimya konusunda fazla deneyimi yoktu.

Bex hayatında hiç Laurey rolünü oynamamıştı, ama bu rolü hayallerindeki rollerinden biri olarak ezberlemişti. Ona senaryoyu elinde tutarak oynamasını teklif etmişlerdi, ama onun bilmesi gereken senaryo değildi, sahne düzeni ve koreografiydi.

Bex, saat 10:00'daki acil durum provasına girdiğinde, sahne yönetmeni ile birlikte onu bekleyen çok yakışıklı bir yirmi üç yaşındaki gençle karşılaştı.

"Merhaba, ben C. J." dedi, yüzünde tamamen düz bir gülümsemeyle. "Düz" kelimesini vurgulayarak, ki bu tiyatrodaki asla varsayılan bir duruş değildi. Ve o anda ona tam sendika adı yerine C. J. olarak hitap etme izni vermiş

olsa da, Bex, Dr. Wes'in *Hart Hospital*'da ilk sahnesini gördükten sonra, normal bir insanın iş yerinde yapacağından çok daha uzun süre gömleksiz olarak duran Dr. Wes'in, asistanıyla oldukça coşkulu bir ilişkiyi sonlandırdığı sahneyi gördükten sonra, ona Colby J. Turner dışında başka bir isimle hitap edememişti.

Sacramento'daki Music Circus da "gösteri devam etmeli" anlayışıyla hareket etti, özellikle de sezonluk bilet sahipleri ve şirketin başlıca bağışçıları Cumartesi akşamı en yüksek katılımı sağlayacaklardı. Bu aboneleri veya desteği kaybetmek düşünülemezdi.

Ona tüm gösteriyi öğrenmesi için tam olarak iki saat vermişlerdi. Sahne yönetmeni ve C. J., Laurey'nin yer aldığı her sahneyi, şarkıyı ve dansı ona tek tek gösterdiler. Bu sırada dans kaptanı, diğer prova odasında, kadrodan eksik olan dört kadın için koreografiyi yeniden düzenlemek üzere, asgari sayıda kişiden oluşan bir grupta çalışıyordu. Bex, Colby J. Turner'ın, karakterlerinin ilk aşk şarkısı olan "People Will Say We're in Love"ın sözlerini söylerken ona gülümsediği anı hâlâ hatırlıyordu.

Sanki onu hazırlıksız yakalamış gibi.

Bex yüksek sesle anılarını anlatmaya başlamak üzereyken, Dana tuvalete gitme vaktinin geldiğini söyledi.

Şirket grubu sohbeti sonraki altı saat boyunca aralıksız devam etti. İlk olarak, Geoff sonunda kendini yeterince iyi hissederek devam etmeyi düşünmeye başladı. Ardından Parker, Geoff'un "Oh, What a Beautiful Mornin'" şarkısını prova ederken bayıldığını bildirdi. Jud Fry hastaneden taburcu olmuştu, ancak bu gece sahneye çıkıp çıkamayacağı belli değildi. Esther plan hakkında mesajlaşırken ketum davranmasına rağmen, Assad geçmişteki, şimdiki ve

gelecekteki tüm Curly'lerin o anda nerede olduklarını özenle not alıyordu.

Son zamanlarda Broadway'de sahnelenen bir gösterinin ulusal turne şirketi olmanın iyi yanı, *prodüksiyonun* turneye çıkmasıydı. Bu, koreografi, vokal çizgileri, sahneleme ve hatta oyunculuk seçimlerinin Broadway prodüksiyonu ile turne arasında tutarlı olduğu anlamına geliyordu. Bir yıl önce kadrodan ayrılmış biri bile, sadece küçük bir tazeleme ile nereye gitmesi ve ne yapması gerektiğini tam olarak bilirdi.

Ancak ne yazık ki, Assad'ın araştırmasına göre, son zamanlarda Curly rolünü oynamış çoğu oyuncu şu anda iyi maaşlı işlerde çalışıyordu. Victor'un okuldan tanıdığı bir adam, bölgesel bir tiyatro yapımında Curly rolünü oynamıştı, ancak Victor *onların* yapımını bilmiyordu.

Esad'ın mesajlarından biri Bex'i irkiltti.

Hart Hastanesi'nden Dr. Wes bu işi iyi bilir. Şu anda 8. sezonu çekiyor olması çok kötü.

Bex, Colby J. Turner'ın Broadway'de Curly rolünde altı hafta boyunca sahneye çıktığını neredeyse unutmuştu. Bu, iki yıl önce, ulusal turneye başlamadan önceydi. O zamanlar New York'ta yaşıyordu ve onu izlemeye gitmek konusunda tereddüt etmişti. Geriye dönüp bakınca, gitmesi gerekirdi. Şu anda turneye çıktığı oyun, sadece küçük değişikliklerle aynı prodüksiyondur. Tüm eleştiriler onun inanılmaz olduğunu söylüyordu. O altı hafta boyunca herkese, öncelikle tiyatro eğitimi aldığını, Dr. Wes'in ikinci sırada geldiğini hatırlatmıştı.

Bex, onun kendisini hatırlayıp hatırlamadığını öğrenmek için onunla iletişime geçmeyi bir an için düşündü. Her gece onun için gelen iki yüz Hart Hastanesi hayranıyla birlikte sahne kapısında imza almak için beklemekten kurtulmak için onu listeye ekleyebilirdi.

Ama sonuçta potansiyel bir aşağılanmaya değmezdi. Muhtemelen onu hatırlayacağını düşünmüştü — Sacramento'daki o iki gösterinin adrenalin etkisiyle aralarında tanımlanamaz bir dostluk oluşmuştu — ama ne yazık ki, sekiz yıl önce, sahne yönetmeni onu Colby J. Turner'a o kısa iki saatlik provada tanıttığında, Turner ona "Beth" demişti. Bex zaten çok heyecanlı ve bu fırsat için çok minnettardı, bu yüzden buna izin verdi. Bu da Colby J. Turner'ın bütün gün ona Beth demesi anlamına geliyordu. Yani, Bex Instagram'da "Hey, o çok stresli gün ve paylaştığımız o inanılmaz sahne öpücüklerini hatırlıyor musun?" diye ulaşırsa, Colby J. Turner, Instagram adı "Rebecca Hardgrave" olduğunda onu doğru bir şekilde hatırlamayabilir. O zamanlar mavi onay işareti için ödeme yapmaya bile başlamamıştı.

Ve bu sadece onun onu hatırlamama ihtimali değildi. Bex'in düşünmek istemediği başka aşağılayıcı şeyler de vardı. C. J.'nin Colby J. Turner haline gelmeden önce ona ulaşmasını engelleyen aşağılayıcı şeyler.

Çünkü gerçekten, ona ulaşmalıydı. Orada bir şey vardı.

Show-mances gerçek bir şeydi. Aktörler sahne partnerlerine karşı sürekli duygular beslerlerdi. Ve Bex, o iki gösteri sırasında aralarında gerçekten bir kıvılcım olduğunu düşünüyordu. Matine gösterisinin perde kapanışına kadar nefes almaya bile fırsat bulamadılar ve öğleden sonra gösterisi ile akşam gösterisi arasındaki molayı, sahne yöneticisiyle yaptığı küçük hataları gözden geçirirken sohbet ederek geçirdiler. Bu hatalardan biri, onu bugüne kadar utandırmaya devam ediyordu.

Laurey ve Curly'nin ilk öpüşmesi sırasında Bex, kollarını onun beline dolamayı amaçlamıştı, ancak boyu nedeniyle iki bin kişinin önünde sahnede onun kığını tutmuştu. Ellerini hızla çekmişti, ancak öpüşme uzadıkça C. J. geriye uzanmış, bileklerini tutmuş ve ellerini tekrar kığına indirmişti — tüm seyircinin büyük zevkine. Bex, C. J.'nin ağzına gülümsediğini hissetti ve ikisi gülerek öpüşmeyi bıraktılar. Sahne

yönetmeni, bu olayı performanslar arasındaki not alma seansında düzeltilmesi gerekenler listesine ekledi, ancak C. J. ve Bex bir sonraki performans için kostümlerini giymeye gittiklerinde, C. J. Bex'e fısıldadı: "Bunu tekrar yapmalıyız. Seyirciler çok sevdi."

Öyle yaptılar. Ve seyirci onların avucunun içindeydi.

İkinci gösteride, Laurey ve Curly'nin paylaştığı yedi öpücük, yetersiz prova ve birbirlerini tanımama endişesinden tamamen arınmıştı. Ağızları açık, döneme uygun olmayan ve uzun süreli öpücüklerdi.

Normalde Bex, oturup erkeğin kendisine gelmesini bekleyen biri değildi. O flört eder ve peşinden koşardı. Ve bundan zevk alırdı.

Ancak Jilly Bug o gece yine saldırdı. Bex, akşam gösterisinin ikinci perdesinde biraz baş dönmesi hissetmeye başladı ve bunun dehidrasyon ve o gün yediği sadece 700 kalorilik protein barlarından kaynaklandığını düşündü. Selamlamadan sonra, o gün herkese zaman ayırdıkları ve destekleri için teşekkür etti ve soyunma odasına girer girmez şiddetli bir şekilde kusmaya başladı.

Sweeney Todd'un kadrosunda, *Oklahoma!*'daki arkadaşlarından bu hastalığı kapmış birkaç kişi vardı ve görünüşe göre bu hastalık Bex'i de etkilemişti.

Giyinme odasının kapısı her çalındığında tuvalete sarılıp, içki içmek isteyip istemediğini, onunla birlikte dışarı çıkmak isteyip istemediğini, sahne kapısında imza dağıtmak için ortaya çıkıp çıkmayacağını soruyordu.

Gardirop asistanları, kusmuk lekeli kostümlerini çıkardılar ve kapıyı çalan herkese onun orada olmadığını söyleyerek yalan söylediler.

C. J.'nin kapıda, onun çoktan çıkıp çıkmadığını sorduğunu duyduğunda, Bex aynada kendine bir bakmış ve gardirop görevlisine ona çıktığını söylemesi için yalvarmıştı.

Ondan sonra C. J.'den hiç haber almadı. Ve iki ay sonra, o Colby J. Turner, Hart Hastanesi'nde sonsuza kadar

gömleksiz doktor oldu. (Gerçekten. Sezon birin yirmi iki bölümünün on üçünde gömleksizdi.)

Ona ulaşmadığını pişmanlık duyuyordu, ancak haftalar geçtikçe, ona ulaşmayı düşünmek gittikçe zorlaşıyordu.

Bex, tuvalete gitmek için kalkmadan önce Dana ile birlikte kanepede oturmuş, grup sohbetinde olasılıkları tartışanları izliyordu.

"Bu yıl Sevgililer Günü'nü böyle geçireceğimi hiç düşünmemiştim," dedi Dana, battaniyesine sarılmış, iki eliyle sıkıca tuttuğu zencefil çayı fincanıyla.

"Gerçekten mi? Ben de tam olarak böyle geçireceğimi düşünmüştüm."

Dana burun kıvrıdı. "Rachel ve benim yaptığımız gibi Bumble'da bir randevu bulabilirdin." Bex itiraz etmeye başladı. "Ve *programı* bahane olarak kullanma. Hepimizin çalışma programı aynı."

Bex, bu yıl Sevgililer Günü'nde bir randevu bulmak için enerji bulamıyordu. Önümüzdeki hafta Denver'dan ayrılacaklardı. Burada tanıştığı herkes, ikinci bir randevuya karar veremedenden geride kalacaktı.

Bex iç geçirdi. "Bak ne diyeceğim. Eğer bu akşamki gösteriye katılabilirsen, seninle birlikte asteroitlerin Dünya'ya çarpışını izlemeye giderim."

"Onlar asteroit değil, kuyruklu yıldızlar." Dana ona bir yastık fırlattı. "Kanepeden kalkabileceğimi sanmıyorum, sinemaya gitmek ise hiç mümkün değil," diye mırıldandı. "Bu akşamki randevumu çoktan iptal ettim. Parkta sıcak kakao içip kuyruklu yıldızların geçişini izleyecektik."

Bu gece Dünya'nın yanından geçen kuyruklu yıldızlar, seksenli yıllardan beri görölmemişti ve bir daha geri dönmeyecekleri düşünülüyordu. Makaleler onlara "Talihsiz Aşıklar" adını vermeye başlamıştı ve Dana onlara takıntılı hale gelmişti.

Sonunda, Esther saat üçte, görüşme saatlerinden dört buçuk saat önce onu aradı. Dana, Bex'e hoparlörü açmasını söyledi.

"Yedi'de gelebilir misin?" diye sordu Esther.

"Tabii ki. Curly için birini buldun mu?"

"Bizim... seçeneklerimiz var," dedi Esther, oldukça uğursuz bir şekilde. "Önce sendikadan onay almam gerekiyor."

Bex, Dana'ya başparmağını kaldırdı. "Harika. Kim o?"

"Teşekkürler, Bex. Şimdi kostüm departmanıyla konuşmam lazım."

Esther telefonu kapattı.

Dana gözlerini kısarak hemen grup sohbetine mesaj yazmaya başladı.

Bex saat 18:52'de tiyatroya varıp çağrı listesine imza attığında, kendi isminin üstünde karalanmış baş harflerine göz attı. İlk harfi *O* veya *C* ya da tuhaf bir şekilde çizilmiş *G* olan ve soyadı *T* olan biri on dakika önce imza atmıştı.

O zaman anlamış olmalıydım. Ama anlamadım.

Hemen giyinme odasına gitti. Oda hala Dana'nın Sevgililer Günü süslemeleri ve 2026 Karides Taco Festivali davetiyeleriyle doluydu. Esther, karides tacolarıyla ilgili her şeyi kaldırarak herkese bir iyilik yaptı. Esther, dördüncü kattan aşağı inerken merdivenlerde onunla karşılaştı.

"Oh, harika," dedi ve konuşmak için kulaklığını dokundu. "Bex burada. Şimdi aşağı iniyorum." Esther dört merdiveni de onu hazırlamak için kullandığı için Bex tek bir soru bile sorma fırsatı bulamadı. "O gösteriyi biliyor. İki yıl önce Broadway kadrosundaydı."

Bu, ikinci kez farkına varmam gereken andı. Ama farkına varmadım.

"Rüya balesi ve güvenlik önlemlerine odaklanacağız — sahte silahlar, kaldırma hareketleri, tüm bunlara."

Bex başını salladı. Bir gösteri ne kadar sık sahnelenirse sahnelenilsin, güvenlik kontrolü her gün yapıldı.

"O, Charlie ve Miles'tan daha uzun boylu, bu yüzden farklı parçaları bir arada giyiyor. Broadway kostümünü New York'tan gönderemedim, ama belki yarın gönderilebilir."

"Yarın devam edeceğini mi düşünüyorsun?" diye sordu Bex, şaşkınlıkla kaşlarını kaldırarak.

"Yirmi dört saat kusmadan sonra tenorlarımızın ses tellerinin sağlıklı olacağına bahse girmeyeceğim," dedi Esther, onu kapıdan içeri geçirirken. Bex de aynı fikirdeydi, sanırım.

Sahne arkasında, Curly'nin kullandığı silah hakkında sahne sorumlusuyla konuşan bir adam vardı. On kişi onun etrafında dolaşıyordu, bazıları ses için mikrofon takıyor, bazıları kostüm pantolonunun halkalarına kemer takıyor, bazıları ise ayaklarının dibine çöküp en uygun olanı bulmak için beş farklı kovboy çizmesi giydirmeye yardım ediyordu. Gardirop asistanının yardımıyla mavi kostüm gömleğini ve kahverengi yeleğini çıkarırken çok uzun boylu ve gömleksizdi.

Ve belki de onun çıplak göğsünü görmek, her şeyi açıklığa kavuşturan bir ipucu olmalıydı. Haftada on dört milyon insan Dr. Wes'in göğsünü yakından tanıyordu. Ama yine de Bex'in zihninin, tam olarak bir saat iki dakika sonra perdesini açacak olan gösterinin acil kostüm provası ve güvenlik kontrolü sırasında Colby J. Turner'ı görmesiyle barışması için on adım daha atması ve Esther'in gereksiz tanıtımı gerekti.

Esther'in sesiyle dönünce, sanki ağır çekimdeymiş gibi hissetti, gözleri sahne yönetmenini geçip, orada yol kenarında ölü bir hayvan gibi duran Bex'e kaydı.

"Colby, bu B..."

"Beth."

Colby J. Turner'ın yüzü tanıyarak aydınlandı, gözleri televizyondakinden daha mavi görünüyordu. Ona gülümsedi. Bex'in kalbi yerinden çıkacak gibi oldu.

"Oh," der Esther. "Aslında bu Bex."

Colby J. Turner'ın kaşları, sanki son parçayı yerine oturtmak için beklediği bir yapbozmuş gibi çatıldı.

"Ben... evet, Bex, ama ben... Yani," diye kekeledi, Colby J. Turner'ın ikinci kez yanlış isimle hitap etmesine izin vermek üzereydi. Derin bir nefes aldı. "Evet, artık Bex. Üzgünüm, yani, her zaman Bex oldum." Elini uzattı. "Merhaba, C. J."

Mükemmel düz dişleri alt dudağının üzerinde belirginleşiyordu, elini tutarken gözleri hiç onun yüzünden ayrılmıyordu.

"Vay canına. Yıllardır kimse bana C. J. dememişti."

Yüzü soldu. "Oh. Özür dilerim. Hatırladım..."

"Hayır, sorun değil," diye aceleyle söyledi, elini bırakmadan. "Sette 'Colby' diye hitap etmek daha kolay, ama bu benim adım bile değil..."

Sözünü yarım bıraktı. El ele tutuşmaya devam ettiler. Etraflarında hareketlilik vardı, kostüm departmanı onun için 2. perdede giyeceği kostümü getirmiş, Esther de piyanistle hangi parçaları prova edeceklerini konuşmaya başlamıştı.

"Bex," diye tekrarladı, ağzında tadına bakarak.

"O benim," dedi hafifçe. Aniden, günün stresi geri geldi. Zamanları kısıtlıydı ve Bex burada hareketsizce durmuş, elini tutuyordu. "Peki," dedi, Esther'e dönerek el sıkışmalarını keserek. "Nereden başlıyoruz?"

Esther az önce gelen üç kişiyi eliyle çağırıırken, Colby J. Turner'ın bakışlarının üzerinde durduğunu hissetti. Gerçek hayatta bir oyuncak ayı gibi olan Richard, inanılmaz bir Jud Fry'dı. Parker ve Tiffanie ise onların yedek oyuncularıydı. Tiffanie aynı zamanda dans kaptanıydı ve tüm provalar ve gösteriler boyunca koreografin vizyonunu korumakla sorumluydu. Tiffanie, biraz yeşil görünmeyen tek kişiydi. Richard o sabah hastanede değil miydi?

Richard ve Parker, Tiffanie sahneye çıkıp hazırlık yapmaya giderken, biraz sallanarak el salladılar — her zamanki gibi işlerine odaklanmışlardı.

"Ben Colby. Richard bu gece Jud'ın yerine geçebilir. Parker tüm erkek izlerini takip etmek için yola çıkıyor."

Richard, C. J.'nin elini sıkmak için elini uzattığında, yüzündeki yeşil renk kayboldu ve yerine soluk beyaz bir renk geldi. "Vay canına, sen Dr. Wes'sin."

Parker'ın ağzı açık kaldı. "Siktir lan."

C. J. güldü. Bex o kahkahayı hatırladı. Televizyondaki kahkahasına hiç benzemiyordu, ama o gün Sacramento'da birçok kez duymuştu.

Bex, Parker'a "Geoff nasıl?" diye sordu.

Kafasını salladı. "İyi değil. Ona martirlik yapmayı bırakıp yatakta kalmasını söyledim." Bex gülümsedi. Bu tam Geoff'a göre bir davranıştı. "Richard devam ederse, sen evde kalacaksın" dedim. Ve bak!

Parker, hindistan cevizi suyunu yudumlarken Richard'a işaret etti ve elinin arkasını ağzına bastırarak Bex'in onun ne kadar "hazır" olduğunu sorgulamasına neden oldu.

"Tamam," dedi Esther, notlarını gözden geçirerek. "Önce rüya balesi."

Rüya balesi, 1940'lardan 1960'lara kadar birçok müzikalde sıkça kullanılan bir unsurdu ve diyalogların durup karakterlerin temalarını ve duygularını dansla ifade etme fırsatı sunuyordu. *Oklahoma!* ve *West Side Story*, en ikonik rüya balelerinden ikisine sahipti, ancak çoğu zaman ana karakterler, aynı kostümleri giyen, iyi eğitilmiş dansçılar tarafından canlandırılıyordu ve bu da izleyicilerin gerçekçilik sınırlarını zorluyordu.

Son yirmi yılda, şarkı söyleme, oyunculuk ve dansı eşit derecede yüksek beceriyle icra eden "üçlü yetenekli" aktörlerin yükselişiyle birlikte, başrol oyuncularının rüya balesinde kendi zorlu koreografilerini yapma eğilimi artmıştı. Rüya balesinde başrol oyuncularını kullanmak, yapımlar için bir onur nişanesi haline gelmeye başlamıştı. Hugh Jackman, 1998'de Londra'da *Oklahoma!* rüya balesini yaptı ve bunun kaydı Bex'in ön korteksini yeniden şekillendirdi. Curly için

Oklahoma! rüya balesi, pirouetler ve piques'lerden çok vals ve kaldırmalardan oluşuyordu.

Esther'i sahne arkasında takip ederek sahne ışıklarına doğru ilerlerken, Bex aniden durdu. "Ama o rüya balosunu bilmiyor."

Esther ona dönüp baktı. Seyircilerin içeri alınmasından önce sahnede geçirecekleri otuz dakikayı Esther'in geri saydığını gerçekten *hissedebiliyordu*.

Bex yutkundu. "Üzgünüm, demek istediğim, C. J. Broadway'de rüya balosunu yapmadı." Değil mi? Elbette...

C. J.'ye baktı, o onları sahneye takip etmiyordu. Gardirop görevlilerinin hazırladığı düğün kıyafetini giyiniyordu.

"Parker, Dream Curly'yi oynayacak," diye açıkladı Esther.

Bex derin bir nefes aldı. Bu daha mantıklıydı. Parker, swing olarak koreografiyi biliyordu. Seyirciler için, belki de Dream Laurey'i oynarken Dream Curly rolünü başka bir aktörün oynaması garip gelebilir, ama... gösteri devam etmeliydi.

"Aslında rüya balosunu yaptım," diye bir ses sahnenin solundan geldi.

Bex dönüp C. J.'yi gördü — gömleksiz (kahretsin) — ona gülümserken pantolonunun kemerini çözüyordu, bu *Hart Hospital*'ın birinci sezonundan beri gördüğü en seksi şeydi.

C. J., Bex'in bir an önce başlamasını sabırsızlıkla bekleyen Esther'e başını salladı. "Esther, beni programa dahil etmenin zaman kaybı olacağına karar verdi."

"Zaman demişken," dedi Esther.

Bex, rüya balosundaki yedi kaldırma hareketinde Parker ile güvenlik çağrısı yapmak için nihayet sahnenin ortasına çıktığında, bir kız öğrenci gibi kızarıyordu. Sahne arkasında Richard ve C. J., sahne silahları ve sahne bıçaklarıyla o anları konuşuyorlardı ve ardından Curly ile Jud arasındaki dövüş koreografisini prova ediyorlardı.

Bex, son kaldırmada Parker'ın başının üzerinde yüksekte tutulurken, sahne dışından bir öğürme sesi geldi. Parker onu

güvenli bir şekilde yere indirdi, Esther ise Richard'ın çöp kutusuna ulaşmasına yardım etti. Parker, kendi midesini tutarak yüzünü buruşturdu; sesler onun öğürme refleksini tetiklemişti.

"Bu, hastanede muayene edildikten sonra mı?" Bex, Parker'a fısıldadı.

Parker mırıldandı ve sonra, "Aslında, benim... Tuvalete gitmem gerekiyor." dedi.

Hızla sahneden indi, duruşu hangi tarafa tuvalete gitmesi gerektiğini tahmin etmeyi zorlaştırıyordu.

"Tamam," dedi Esther, notlarına bakarak acıklı bir sesle. "Tamam."

Richard çöp tenekesiyle işini bitirmişti. Ses teknisyeni onu sahne arkasında bir sandalyeye oturttu ve ona hindistan cevizi suyunu uzattı.

"Ben iyiyim," dedi Bex, olabildiğince yardımcı olmaya çalışarak. "Asansörleri tekrar çalıştırmam gerekmiyor."

Esther saatine baktı ve C. J. gömleğinin düğmelerini ilikleyerek sahnenin ortasına doğru yürümeye başladı.

"Hızlı bir bloklama yapalım," dedi Esther, sahnenin kenarına doğru ilerleyerek. "Sonra piyanistle birlikte iki şarkı çalabiliriz. Karar senin, Colby."

O başını salladı ve Curly'nin "Oh, What a Beautiful Mornin'" şarkısı için ilk sahneye çıkması için sahnenin sağından çıktı. C. J. iki kat hızla yürüyerek A noktasından B noktasına giderken, şarkı sözlerini mırıldanarak, Bex sahne arkasında Laurey'nin ön kapısının dekorunun arkasından onu izledi.

Durum bu kadar vahim olmasaydı, o an çok komik olurdu. Dr. Wes sahnede volta atarken kendi kendine konuşuyordu, Esther ise Aunt Eller'in repliklerini okuyordu, C. J.'nin bir sonraki repliğini söylemesi için son üç kelimeye ulaşmak için cümleleri atlıyordu.

Bex, bu provalara yeterince katılmıştı ve zamanın önemli olduğu kadar konsantrasyonun da önemli olduğunu biliyordu. İki dakika içinde, normalde on dakika süren bir

sahneyi atlayarak, onun girişine gelmişlerdi. Bex, normalde tutacağı çamaşır sepetini tutuyormuş gibi yaparak ön kapıyı itti. Manik birer artistik patenci gibi birbirlerinin etrafında dans ederek sahneyi hızla geçtiler.

Bex ona hayran kalmıştı. Televizyon, daha kısa sahneleri ve sırasız performanslarıyla tiyatrodan tamamen farklı bir dünyaydı, ama C. J. tamamen kendini vermişti. Diyalogların hızı iki katına çıkmış olsa bile, her repliği ezbere biliyordu. Bex, onun bunun için Los Angeles'tan uçarak gelmiş olabileceğini ilk kez düşündü. Uçakta senaryoyu ve müziği gözden geçirmek için zamanı olmuştu.

Hiç durmadan, kısa sürede "Surrey with the Fringe on Top"a ulaştılar. Çoğu kısmı oturarak yapıldı, bu yüzden onu atlayıp doğrudan "People Will Say We're in Love"a geçtiler.

Bex hızlı bir tempoda mısralarını mırıldanırken, C. J.'nin dudakları Curly ile hiçbir ilgisi olmayan bir gülümsemeyle kıvrıldı.

O da, sekiz yıl önce ilk prova ettikleri şeyin bu olduğunu hatırlıyor mu diye merak etti. O sabah, C. J. vokal provası sırasında ona gülümsediğinde, ilk kez rahatlayabildiğini. Sanki bu fırsatı hak etmiş gibi.

Richard'ın C. J. ile olan sahnelerini ve Bex ile olan birkaç repliği hızlıca gözden geçirdikten sonra, 1. perdeyi bitirdiler. On iki dakika sürmüştü.

"İkinci perdeye hazır mısınız?" Esther saatine bakarak sordu.

Bex ve C. J. başlarını salladılar. Richard midesini yatıştırmak için zencefilli bir şeker attı ve başparmağını kaldırdı.

Bex, C. J.'nin Esther ve Richard ile birkaç şeyi gözden geçirmesini izledi ve Curly ile Laurey'nin ilk öpücüğüne kadar saniyeleri saydı. Ardından ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci öpücükleri geldi.

Curly ve Laurey, Bex'in şimdiye kadar birlikte olmaktan zevk aldığı en flörtöz ve en azgın sahne çiftiydi.

Bex'in kalbi, onlar o kadar hızlı yürürken, "People Will Say We're in Love" şarkısının nakaratını mırıldanarak ve aslında öpüşmekle uğraşmadan, hızla geçtikçe çarpıyordu. Ama bu ona öpüşmenin olacağını hatırlattı. Yine.

Dr. Wes'i öpmek.

Bex, Colby J. Turner'ın son zamanlardaki aşk hayatı hakkında bir şey duymuş mu diye merak ederek hafızasını zorladı. Hollywood'daki birkaç kız arkadaşı, *Hart Hospital* dizisindeki rol arkadaşıyla kısa süren ve dedikodudan ibaret olan bir aşk ilişkisi dışında başka bir şey yoktu.

O, 2. perdenin sahne düzenine yeniden odaklandı: bir düğün, Richard'ın karakterinin kazara (yorumlamaya bağlı olarak) ölümü ve son şarkının, başlık şarkısı "Oklahoma!"nın sahne düzeninin hızlıca gözden geçirilmesi.

Esther, muhtemelen on iki saat sonra ilk kez nefes aldı. "Tamam! İyi! İyi mi?" diye sordu onlara.

Bex, C. J.'ye işaret etti.

"Ben iyiyim." Ona döndü. "Gözden geçirmek istediğin bir şey var mı?"

Kafasını salladı. "Sen söylemezsen ben de söylemem."

"Tamam, Colby sahne sağına geç. 'Beautiful Mornin' şarkısının a cappella kısmını denemen için kulak içi monitörünü hazırladım. Bex, otuz dakika sonra sahneye çık."

Bex ona baktı ve C. J.'nin zaten ona baktığını gördü. "Harika," dedi. "Harika olacak."

Derin bir nefes aldı ve gülümsedi.

Ona empati duydu. Bu hissin nasıl bir şey olduğunu, içindeyken bunun yükünün ne kadar imkansız olabileceğini hatırladı.

Sekiz yıl önce Music Circus'ta, oyuncuların başlangıç yerlerine gelmeleri istendiğinde, kalbi deli gibi çarparak perdenin arkasında bekliyordu. Curly o yapımda Laurey ile aynı kapıdan girmiyordu, bu yüzden C. J.'nin yumuşak sesinden "Hey, Beth" diye seslendiğini duyunca şok oldu.

Yerlerini tekrar belirlerken, onun kendisine doğru koştuğunu görmek için başını kaldırdı. Büyük ellerini

omuzlarına koydu ve gözlerinin içine baktı.

"Orada hiç kimse senin başarısız olmanı istemiyor," demişti ona.

Kapının arkasındaki kalabalığın uğultusu ve onun mavi gözleri dışında her şey kaybolmuştu. Kalbi sakinleşmiş, teni ısınmıştı.

O da başını sallayarak ona gülümsedi. "Teşekkür ederim."

Ona göz kırptı ve giriş yapmak için kapısına geri koştu. On saniye bile geçmeden, onun "Oh, What a Beautiful Mornin'" şarkısını söylemeye başladığını duydu.

O, bunu ona vermek için elinden geleni yapmıştı. Ona canlı tiyatronun ne olduğunu hatırlatmak için: seyirci ile sahne arasındaki diyalog. Kimse para ödeyerek gittiği bir gösteride performansın kötü olmasını istemez. İnsanlar tiyatroya duygulanmak için giderler.

Bex, dört kat merdiveni çıkarak giyinme odasına giderken, o zamandan bu yana ne kadar yol katettiğini düşündü. Sacramento'daki gösterinin sahne yönetmeni, bir yıl sonra başka bir Music Circus gösterisinde yardımcı rol için onu önermiş ve üniversiteden sonra bölgesel yapımlarda başrol almaya başlamıştı. Broadway'de swing olarak sahneye çıkmış, ardından yıldızın yedeği olmuş ve sonra ulusal turlarda başrol almaya başlamıştı. Sacramento'da geçirdiği o yaz olmasaydı kariyerinin aynı şekilde gelişip gelişmeyeceğinden emin değildi. Jilly Bug olmasaydı.

C. J. olmadan

Bex soyunma odalarının önünden geçerken içeriye bakarak karidesli tacolarla ilgili her şeyi not aldı. Topluluğun birkaç üyesi erken gelmişti, çoğu endişeli bir enerjiyle doluydu, birkaçı terliyor ve Gatorade içiyordu.

Makyaj masasına oturduğu anda, kadın yedek oyuncularından biri kapıdan başını uzattı.

"Dr. Wes olduğu doğru mu?"

Bex ona sırtıttı. "Evet. Doğru."

"Aman Tanrım," dedi. "Sekizinci sezonda öldürülecek mi? Neden burada?"

Bex durakladı. Aslında henüz bilmiyordu. C. J. neden bugün Denver'a uçmak için müsait olmuştu? Hem de Sevgililer Günü'nde?

Ama salıncak cevap beklemeden merdivenlerden arkadaşına seslendi: "Debbie! O geldi!" Kapıdan kayboldu.

Bex, Sevgililer Günü'nün Noel gibi önemli bir bayram olmadığını biliyordu, ama yine de. O buradaydı ve yanında önemli birisi yoktu...

Laurey'nin peruğunun altına girmek için saçlarını toplarken, yardımcı başrolü oynayan kısa boylu ve kıvrımlı bir kadın olan Whitney, ortak kulis odasına katıldı.

"Bu kesinlikle delilik," dedi Whitney, çantasını tezgahın üzerine bırakarak. "Akşam yemeğine davet edilmediğim için hiç bu kadar mutlu olmamıştım."

"Davet edildiğini *biliyorsun*," dedi Bex gülümseyerek.

"Oh, evet, Miranda masanın diğer ucundan bana *tavsiye* verirken, eski sevgilimin kucağına tırmanıyor mu? Hayır, teşekkürler." Diye iç geçirdi ve kostüm taytını askıdan çıkardı. "Galentine's Günü'nde dışarı çıkmalarına bile izin verilmemeli! Çiftlerin *Sevgililer Günü* var. Kaybedenler on üçüncü günü kutlasın."

Bex güldü. "Evet, ama şimdi Miranda ve Victor'un ilk Sevgililer Günü'nü nasıl geçirdiklerine bir bak." Whitney'e kaşlarını kaldırarak baktı.

Whitney ona kötücül bir sırıtış gönderdi. "Her iki uçtan da çıkıyor, duydum."

Bex makyajına başladı. "Curly'yi kimin oynadığını duydun mu?"

Örgülerini toplayıp tuttururken bir an duran Whitney ona döndü. "Aman Tanrım. Charlie de mi oradaydı?"

"Ve Geoff, Parker, Assad ve Victor..."

"Hay aksi. Miles erken mi döndü? Yürüyüş botuyla mı yapıyor bunu?"

"Hayır." Gülümsemesini bastırdı, ama Whitney'e söylemeden önce, hoparlörden bir anons geldi.

"Tüm oyuncular ve ekip sahneye lütfen. Tüm oyuncular ve ekip sahneye."

Herkes farklı aşamalarda kostüm, makyaj ve saçlarıyla aşağı kata indi.

"Çabuk olun, millet," diye bağırdı Esther. "Kısa keseceğim, böylece işinize dönebilirsiniz."

C. J., mikrofonu takılı ve birinci perdede giyeceği kostümüyle Esther'in yanında duruyordu. Esther daireye girer girmez gözleri onun üzerindeydi. Perdenin hemen ötesinde bulunan ilk seyircilerin uğultusu, yaklaşan bir eşek arısı sürüsü gibiydi.

"Hepimizin bildiği gibi, bu gece zorlu geçecek, ama bu kadro bunun üstesinden gelebilir, tamam mı?" dedi Esther. "Sizi Colby J. Turner ile tanıştırmak istiyorum — evet, o Dr. Wes."

Grup güldü ve C. J. utangaç bir şekilde el salladı.

"Vay canına," Whitney Bex'in yanında fısıldadı.

"Başarılı bir performans sergilemeden önce imza istemeye kalkışırsan, sana zorla karidesli taco yediririm," dedi Esther.

Bex, yapmacık tepkilerden ve seğiren gözlerden, dün gece Murray'in evinde olan ve cesur bir çaba göstermek için buraya gelenlerin kimler olduğunu tam olarak anlayabilirdi.

"Bu arada," diye devam etti Esther. "Richard dışarıda. On dakika önce tekrar nüksetti."

Oyuncular arasında bir çığlık yükseldi. Bex'in ağzı açık kaldı, Richard'ın çemberin içinde olmadığını fark etti. Provalar sırasında, kusma dışında her şey yolundaydı.

"Geoff gelmeyi kabul etti. Saat sekizde burada olacak, o gelir gelmez Colby ve Bex ile güvenlik görüşmesi yapmak

istiyorum."

Bex, Parker'a bir göz attı. Dudakları sıkı bir çizgi halinde bastırılmıştı, sanki kocasının bunu yapmak zorunda kalmamasını dilediğini gösteriyordu. Bex, swing olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırladı. Devam etme şansı yakaladığında, devam ederdin.

"Geoff'e zaman tanımak için gösteriyi sekiz on'a kadar erteleyebiliriz. Tiffanie ve ben size yaptığımız değişiklikleri kısaca özetleyeceğiz, sonra kostümlerinizi giymenizi istiyorum."

Tiffanie, dans kaptanı modunda öne çıktı. Erkeklerin eksikliği nedeniyle grup numaralarından kesilecekleri ve kadınların bu boşlukları nasıl dolduracaklarını sıraladı.

Bex'in bakışları C. J.'ye kaydı. Ona sırtıttı ve Bex, birinin Curly'nin karakteristik saç stilini vermek için saçını bukle maşasıyla şekillendirdiğini fark etti.

Tiffanie işini bitirdiğinde, Esther seslendi: "Tamam, millet. Saat yedi kırk. Unutmayın, pek çok kişi yeni bir yola giriyor, elinizden gelenin en iyisini yapın, güvenlik önce gelir, ve eğer biri ışığını bulamazsa ya da bir dekor parçası tarafından çarpılmak üzereyse, biz... ne yapacağız?"

"Sevgiyle itiyoruz," diye tüm oyuncular hep bir ağızdan söylediler.

"Evet, yapıyoruz!" Esther ellerini çırpıttı. "Lütfen giyinme odalarına dönün."

Geoff geldiğinde, kamyon çarpmış gibi görünüyordu. Bex elini omzuna koydu. "İyi misin?"

"Ben... Bu soruyu sormamanızı rica ediyorum, sakıncası yoksa," dedi Geoff.

Bex, onun öğürme refleksini kontrol etmeye yoğun bir şekilde konsantre olduğunu izlerken yüzünü buruşturdu.

Laurey ve Jud'un sahnede güvenlik provası gerektiren sadece birkaç şey yapıyordu. Geoff ve C. J. 2. perdede kavgalarını prova ettiklerinde, Geoff daha sonra bir mola verip başını dizlerinin arasına koydu.

Bex, C. J.'ye döndü. "Sana söz veriyorum, genellikle iyi vakit geçiririz."

C. J. güldü. "Merak etme. Bunu çok iyi hatırlıyorum. Gıda zehirlenmesi değildi ama Sacramento'daki gösterilerimizden sonraki gün mide gribine yakalandım. Hatırlıyor musun bilmiyorum ama biz buna..."

"Jilly Bug. Evet." Bex başını salladı. "Muhtemelen benden bulaştı. Ben de yakalandım. Yayları attıktan hemen sonra."

Gardırop kızlarının ona yalan söyleyip onu gönderdiklerini hatırlayarak kızardı.

C. J., onu rahatsız eden bir bilmeceyi çözüyormuş gibi ona baktı. "Evet. Tamam. Mantıklı. *Sweeney Todd*'u yapabildin mi?"

Kafasını salladı. "İlk iki gösterimi kaçırmak zorunda kaldım."

C. J. mırıldandı. "Doğru. Açılış gecesine geldim."

Şaşkınlıkla gözlerini kırptı. "Oh. Geldin mi? İş için Los Angeles'a dönmen gerektiğini sanıyordum." Bex, sekiz yıl önce onunla yaptığı her konuşmanın her anını hatırladığı için utanarak kızardı.

Gözleri kadının yüzünde dans etti. "Uçuşumu değiştirdim. *Sweeney Todd*'u görmek için."

Bex başını salladı. Yüzündeki ifade ve sözlerinde bir şey vardı. Sanki "*Sweeney Todd*" aslında söylediği şey değildi.

"Burada her şey yolunda mı?" Esther, C. J.'nin yanına gelerek sordu. Bex irkildi ve Geoff'un hala yanlarında yerde oturduğunu fark etti. "Geoff, başarabilecek misin?"

Başparmağını kaldırdı, ama yere bakmaya devam etti.

Peruk takıldı, makyaj yapıldı, kostüm düğmelendi.

Bex, sahne arkasında Laurey'nin evinin dekorunun yanında bekliyordu. Yıllar önce bıraktığı bir alışkanlık olan

tırnaklarını ısırıyordu, ancak bu akşamki bilinmeyenler onu gerginleştirmişti.

Birkaç kadın oyuncu, sahneye çıkmalarına daha otuz dakika kadar zaman olmasına rağmen kuliste bekliyorlardı. Birisi sahneye çıktığında, oyuncular arasında samimi bir destek ve dostluk havası hakimdi ve Colby J. Turner da buna bir istisna değildi.

O, ondan bir perde uzaklıkta duruyordu. Onu göremiyordu, ama şarkısının ilk notasını mırıldandığını, ses perdesini denediğini, a cappella parçayı doğru tonda başlatacağından emin olmak için hazırlandığını duyabiliyordu.

Cep telefonlarını kapatma duyurusu başladı ve son 350 gösteride kullanılan önceden kaydedilmiş ses yerine, teknik kabinden mikrofonla net ve keskin bir şekilde konuşan Esther'in sesini duymak garipti.

"Aman Tanrım," arkasında duran kadınlardan biri fısıldadı. "Bu çok acı verici olacak."

"Ekler için zaman yoktu mu? Gerçekten mi?" dedi bir başkası.

Sendika kurallarına göre, bir aktörün yerine yedek oyuncu çıktığında, programda bunu belirten bir not ya da gösteri öncesinde bir duyuru yapılması gerekiyordu. Aktörler sendikasının bir istisna yaptığı tek durum, Lin-Manuel Miranda'nın *Les Misérables*'da sahne dışında bir rolü tamamen sürpriz bir şekilde söylemek istemesi olmuştu. Bugüne kadar, Hamilton'ın barikattaki adamlara şarkı söylediğini duymuş olduklarını muhtemelen bilmeyen insanlar vardı.

Bex, performansın ortasında bir yaralanma meydana geldiği ve ara verildiğinde, "şu rol artık şu kişi tarafından oynanacak" anının yaşanması gereken durumlarla bile karşılaşmıştı.

Gösteri devam etmeli.

Ama Bex kadınların ne demek istediğini biliyordu. Esther'in ciddi tonu bile bu geceki yedek oyuncuların

sayısının çokluğundan dikkatleri başka yöne çekemedi.

"Oklahoma! adlı çok özel Sevgililer Günü gösterimize katıldığınız için teşekkür ederiz. Bu akşamki gösteride, genellikle Victor Lee'nin oynadığı roller Parker Robinson tarafından oynanacaktır. Genellikle Miranda Fairchild'ın oynadığı roller Tiffanie Martin tarafından oynanacaktır. Genellikle . . . tarafından oynanan roller ise . . . tarafından oynanacaktır."

Bex, seyircilerin programları karıştırmaya başladığını duyunca irkildi. Seyirciler isimleri arıyor ve Bex'in defalarca duyduğu gibi "önemli bir rol" için yedek oyuncu görmediklerini umuyorlardı.

"Tanrım," dedi topluluktaki kadınlardan biri. "Bu çok can sıkıcı."

"Neden bu şekilde yapıyor? Neden listenin en üstünden başlayıp salıncaklara doğru ilerlemiyor?"

Bex onlara dönerek sesini yükseltti. "Çünkü artık bunu yapabilir." Esther'in sesi devam ederken onlara sırtıttı.

"Jud Fry rolü Geoffrey Maxwell tarafından oynanacak." Sesi, sanki bir sirke balonun üzerinde dengede duran bir fili getiriyormuş gibi değişti. "Ve son olarak, bu akşamki Rodgers ve Hammerstein'ın *Oklahoma!* gösterisinde Curly rolü, ABC'nin *Hart Hospital* dizisinin yıldızı Colby J. Turner tarafından oynanacak."

Kalabalık kıkırdadı. Bir genç kız şok içinde çığlık attı. Bex gülümsedi ve orkestra uvertürü çalmaya başladığında seyirciler alkışlamaya başladı, çığlıkları bastırarak.

Bex, C. J.'yi görmek için onu ayıran perdenin arkasından gözetledi, ancak C. J. yere bakarak kendi kendine mırıldanarak repliklerini ezberliyordu. O, tüm olanları kaçırmıştı.

Overture'ın son dakikasını bekledi, C. J.'nin başını kaldırıp yakasını düzelttiği anı, sonunda Oklahoma ovalarında sabah olması gereken kehribar rengi ışıkla aydınlanan sahneye bakmaya başladığı anı.

"Hey," diye fısıldadı. "C. J."

Ona baktı ve kaşlarının arasındaki gerginlik kayboldu. "Selam." Dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Perdeyi, onun yüzünü görebileceği kadar az açık tuttu.

"Orada hiç kimse senin başarısız olmanı istemiyor," dedi ona.

O sözlerin ona ulaştığı anı görebiliyordu, sekiz yıl önceki anıyı, onun da ona aynı şeyi söylediği anı.

Tanrım, ne yakışıklıydı. Ve sadece televizyon yıldızı yakışıklılığı da değildi. Daha samimi bir yakışıklılık... Sanki onun ilgisi, yağmurlu bir günde gökyüzünden gelen bir güneş ışığı gibiydi.

Kızardı ve perdeyi indirmeyi bıraktı.

"Bex."

Elini onun elinin yanına koydu ve siyah kumaşı geri çekti. Orkestra neredeyse bitmek üzereydi. Ne söyleyecektiysa çabuk söylemesi gerekiyordu, çünkü mikrofonu bir dakika sonra açacaklardı.

"Sacramento Music Circus'un programlarda topluluk üyelerinin fotoğraflarını basmadığını, sadece başrol oyuncularının fotoğraflarını bastığını biliyor muydunuz?"

Ona göz kırptı, sözlerin anlam kazanmasını bekledi. Onun devam etmesini bekledi.

Gülümsedi — neredeyse alaycı bir gülümseme — ve aralarına perde indi.

Orkestra zaferle bitirip seyirciler alkışlarken, o siyah kadifeye bakıyordu. Bex, Music Circus hakkında bunu biliyordu. Seyirci programlarında sadece başrol oyuncularının fotoğraflarının yer alması yaygın bir uygulamaydı. Sekiz yıl önce *Sweeney Todd* programında onun fotoğrafı yoktu, ancak ertesi yaz konuşma rolü için geri döndüğünde, diğer başrol oyuncularıyla birlikte fotoğraf sayfasında yer almıştı.

Sahne arkası sessizdi, ama Bex'in zihni yetişmek için hızla çalışıyordu — çünkü onun demek istediği bu muydu? Sekiz yıl önce programda onun resmi yok muydu?

Onun da adını yanlış yazmış olması mı? Rebecca Hardgrave'i, Beth ya da Elizabeth adında birini arıyorsan bulman imkansız olurdu, özellikle de bakabileceğin fotoğrafları bile yoksa?

O anda, Colby J. Turner'ın parlak tenor sesi tiyatroyu doldurdu ve a cappella girişini başlattı. Bex, çarpan kalbini eliyle tutarak dinledi ve sekiz yıl içinde sesindeki ince değişiklikleri fark etti. Biraz olgunluk, evet, ama pop müzikallerin çağında birçok sahne oyuncusunun artık sahip olmadığı bir özgüven ve dolgunluk vardı.

Sonunda Laurey'nin evinin arkasından sahneye çıktığında, Oklahoma'nın sabah güneş ışığını değerlendirirken, kalabalık çığlık attı. Colby J. Turner'ın o sahneye çıkacağına şüphe duyan herkes sonunda rahatlayarak heyecanla bekledi.

Bex gülümsedi. C. J. tüm gösteri boyunca onları avucunun içinde tutacaktı. Önümüzdeki üç saat boyunca bu sahnede ne olacağı önemli değildi. Söylediği, yaptığı veya söylediği her küçük şey büyük bir ilgiyle karşılanacaktı.

On dakika sonra Bex nihayet çamaşır sepetiyle sahneye çıktı ve gecenin ilk komik repliğini söylediğinde seyirciler sevinç çığlıkları attı. Sahne ile seyirciler arasındaki enerjik bağ gitar teli kadar gergindi ve kendilerini toparlayıp odaklanabildikleri sürece gösteri devam edecekti.

1. perdenin ilk birkaç sahnesini ve şarkılarını, deneyimli dans partnerleri gibi geçtiler, birbirlerinin etrafında dönerek, karakterleri içinde flört ettiler, karakterleri dışında flört ettiler. C. J. tek bir satırı bile kaçırmadı. Ama Bex'i en çok şaşırtan şey, bunun ne kadar tanıdık gelmesiydi. Blokaj farklıydı, set farklıydı, kostümler farklıydı, ama gözlerini kapatıp kalp atışlarının onu yönlendirmesine izin verse, Music Circus'a geri dönmüş gibi hissedebilirdi, Laurey ve Curly birbirleriyle alay ediyor, saçaklı kiralık arabalar hakkında şakalaşüyor ve 1906 Oklahoma'sında "uygun" olanı hatırlamadan önce gözlerini ağızlarına indiriyorlardı.

Bex, sahnede on beş dakika kaldıktan sonra ilk kez yüzünde bir gülümsemeyle sahneden indi.

Karşılaştığı kaos yüzünden bu düşünce çabucak silindi.

Dans kaptanı Tiffanie, kadın yedeklerden biri olan Nicole ile hızlıca konuşurken, kostümcü Nicole'e daha önce hiç giymediği bir erkek kostümü giydiriyordu. Saçları bir şapkanın altına sıkıştırılıyor ve yüzüne bir bıyık yapıştırılıyordu. Tiffanie de sakal ve deri pantolon giyiyordu.

"Ne oluyor?" Bex, endişeyle bir yandan diğer yana sallanan topluluk kızlarından birine sordu.

Kız bir saniye tereddüt ettikten sonra, "Tony kusuyor" dedi.

"Yaptığı tek şey bu değil," dedi Whitney fısıltıyla.

"Şey, ben *nazik* olmaya çalışıyordum—"

"O tuvalette, diyelim," diye açıkladı Whitney. "Kansas City'ye gitmeyecek."

Bex, Tiffanie ona anında blokaj yaparken, hareketsiz duran Nicole'e dikkatle bakıyordu. Nicole'in ayaklarının dibinde iki kişi, erkeklerin kot pantolonlarını 15 cm daha aşağıya inmek yerine ayak bileklerine kadar gelmesi için elle dikiyordu. Üçüncü bir kişi ise erkeklerin kovboy çizmelerinin burunlarına gazete kağıdı tikiştirarak Nicole'in narin ayaklarına uymasını sağlıyordu.

Dana'nın acil bir durumda böyle bir şey yaptığını görmüştü — erkek rolü oynamak — ama Dana gösteriden önce yarım saatlik bir süreye sahipti, sahne düzenini kontrol edip yüzüne tekme yemeyeceğinden emin olabilirdi. Nicole'un böyle bir şansı yoktu.

"Arka sıradaki dansçıları kesemezler mi?" Bex, öneride bulunacak durumda olmadığını bildiği halde, yine de düşüncelerini yüksek sesle dile getirdi.

"Arka sırayı çoktan kestiler," dedi Whitney, şaşkınlıkla ona dönerek. "Evan'ı duymadın mı?"

"Ne? Evan karides tacosunda bile değildi!" Bex bağırды ve sahne ekibi onu susturmak için "şşş" dedi.

"O bir empati yeteneği olan biri. Tony hastalandığında o da hastalandı."

"Kansas City"nin müziği başladı. Rüya balesi dışında, tüm gösterinin en yorucu dans parçasıydı, ancak sadece erkekler yer alıyordu. Erkekler topluluğu onunla dans etmeye başlamadan önce, yaklaşık bir buçuk dakika boyunca yardımcı erkek karakter Will tek başına şarkı söyledi.

Tiffanie, Nicole'un tek ayak üzerinde dengede durmasına yardım ederken, gardırop görevlisi önce bir kovboy çizmesini, sonra diğerini giydirdi. Kot pantolonunu dikenler ipliklerini bağlayıp iğneyi kestiler.

Tiffanie gruba dönerek en otoriter ses tonuyla, "On fitlik bir alan lazım" dedi.

Grup dağıldı ve huysuz sahne ekibi bile geri çekildi.

Nicole ve Tiffanie, Tiffanie'nin Nicole'un uyluklarına tutunarak tekerlek yapacağı karmaşık bir dans hareketi yaptılar, birbirlerine başparmaklarını kaldırarak onay verdiler ve sahneye çıktılar.

Tüm oyuncular perdenin kenarına sıkışmış, genellikle sekiz erkeğin yer aldığı bir dans numarasını izliyorlardı. Dansçı sayısı iki erkek ve iki kadına düşmüştü.

Tiffanie'nin "erkeksi havası" komikti ama etkiliydi ve Nicole'un bıyığı düşmesine rağmen, onu tekrar yapıştırdı ve her adımı başarıyla tamamladı.

Sayı bittiğinde oyuncular topluca iç geçirdiler. Tiffanie ve Nicole sahneden koşarak çıktılar ve geçici kostümlerini hızla çıkarmaya başladılar. Otuz saniye içinde kadın topluluğuyla sahneye çıkmak zorundaydılar.

"Bu tam bir felaket," Whitney ona fısıldadı.

"Burada öyle hissediliyor," dedi Bex, "ama seyirciler bunu bilmiyor."

Kısa süre sonra, Bex'in C. J.'yi sahnede tekrar görme zamanı geldi, bu sefer aşk şarkısını söylüyordu. Bex kendi bölümünü söyledi ve C. J., o sahnede ilk kez, onu dinlerken sahnedeki yerini kaybetti.

Set parçası tarafından vurulma tehlikesi yoktu — ışığından çıkma tehlikesi yoktu — ama o, önce oradan geçmesi gerektiğini unuttuğunda, ona uzanıp onu sahnenin önüne çekmek zorunda kaldı.

C. J.'nin yüzünde, ipucunu kaçırdığını gösteren bir anlık bir ifade belirdi ve geri kalanını çabucak kavradı. Bu, Bex'e, ilk tanışmalarının beşinci dakikasında, provada piyanonun yanında tam da bu mısrayı söylediğinde ona gülümsediğini hatırlattı. O zaman yirmi bir yaşındaydı ve profesyonel olarak hiçbir başarısı yoktu, Sacramento Music Circus'ta ilk kez sahneye çıkmaya hazırdı. O ise yirmi üç yaşındaydı ve Broadway'de *West Side Story*'de rol almış, dört TV dizisinde konuk oyuncu olarak oynamış ve *Hart Hospital*'ın ilk sezonunu çekmişti.

Ve yine de o yumuşak gülümseme, ona oraya ait olduğunu söylemişti.

Ve tanrım, sahnede çok komikti. Bex, aşk şarkısı sırasında bir keresinde karakterine aykırı bir şekilde güldü, ama bunu iyi sakladı. Karizma ve yetenek fıskırıyordu.

Onun seslerinin birbirini tamamlayan tınısından başka hiçbir şeye konsantre olamıyordu. Onun soprano sesinin yuvarlak sesli harflerine karşı onun zengin tenor sesi, havada dönüp kırılganlara çarparak, evin arka tarafında duyulmak için mikrofonlara ihtiyaç olup olmadığını merak etmesine neden oluyordu.

Curly ve Laurey şarkının sonunda kavga ettiler ve Bex sahneden çıktı. Geoff, C. J. ile birlikte sahneye çıkmak için bekliyordu. Kostümü terden sırlıklam olmuştu, ama bu Jud Fry karakterine oldukça yakışıyordu.

Bex, kolunu sıkmaktan başka bir şey yapamadı. Üst kattaki giyinme odasında kostümünü ve peruğunu değiştirmesi gerekiyordu. Giyinme odasındaki monitörden Geoff ve C. J.'yi dinledi ve Geoff'un sahnede tek başına solo şarkısını söyleme zamanı geldiğinde, nefesini tuttu ve onun için tüm parmaklarını çaprazladı.

O bunu başardı.

Aşağı kata indiğinde, Geoff çöp kutusuna kusuyordu.

Onu kontrol etmek için duramazdı. Sırada kadın topluluğuyla sahneye çıkacaktı. Yedi dakika sonra, rüya balosu için sahneye çıkması gereken Geoff'un sadece orada olmakla kalmayıp, prova ettikleri tüm kaldırmaları yapabilecek kadar güçlü olacağına inanmak zorundaydı. Geoff profesyonel bir dansçıydı.

Laurey bir karar vermek zorundaydı. Bu, rüya balesinin öncülünü oluşturuyordu. Jud mu, Curly mi? Korku mu, aşk mı? Laurey kararını vermek için bir iksir içti ve uyandığında, diyalogsuz bir dans sahnesinde, şüphelerini, korkularını ve içsel ikilemini ifade ediyordu.

Parker'ın C. J.'nin yerine Dream Curly rolünü üstlenmesinin seyirciler için çok garip olmayacağını umuyordu. Birkaç dakika içinde bunu öğrenecekti. Ön sıralardan gelen fısıltıları, sessiz olduklarını düşünseler bile her zaman duyabiliyordu.

Bex, LED ışıklar ve tiyatro sisiyle yaratılan mor bir sisin içinde sahnede uyandı. Vücudu zarifçe hareket etmeye başladı, kostümü onunla birlikte sallanarak hareketlerine rüya gibi bir hava kattı. Bale, önünde uzun bir hayat olan kaygısız bir kız olan Laurey ile başladı. Curly sahneye girdi ve tereddütle bir araya geldiler, vals yaparak birlikte olmayı seçtiler. Laurey bir düğün hayal eder, onunla birlikte olmak istediğini söyler, ancak rüya, şehvet düşkünü Jud'un damat olduğu ortaya çıkınca kabusu dönüşür. Kabusun sonunda Jud, Curly'yi öldürür ve Laurey uyandığında, Curly'ye olan sevgisi, Curly'yi Jud'un bıçağından korumak için o akşamki kutlama partisine Jud'u eşlik etmesi için seçmesine neden olur.

Laurey'nin rüyasında sahnede piqué ve pirouette yaparken, Bex gözünün ucuyla C. J.'yi sahnenin sol

kanadında durmuş, onun sahnede süzülmesini izlerken gördü. C. J., Bex'in dönüşler sırasında başının dönmesini önlemek için görsel bir dayanak olarak kullandığı tam o noktada duruyordu. Bex, dönüşleri sırasında C. J.'nin ona göz kırptığını gördü.

Bex, solo dansının yarısına gelmiş, Parker'ın Dream Curly olarak sahneye çıkmasına yaklaşık bir dakika kalmışken, onu duydu.

Sahne sağından bir nefes sesi geldi. Bir hareket de oldu.

Bex'in gülümsemesi sabit kaldı. Seyircilere dönük olarak birkaç adım dans etti, sahne dışına bakamadı, ama baktığında, piqué dönüşlerinden neredeyse düşecekti.

Parker yerde yatıyordu. Etrafında altı kişi vardı, ona yelpaze yapıp, bayıldığında neredeyse çarpacağı yerden başını tutuyorlardı.

Bex dudaklarını sıkıştırdı, gözleri seğirirken zıpladı ve döndü.

Solosu bitmesine otuz saniye kalmıştı. Ve sonra Parker sahneye çıktı.

Bex, Esther'in zihninde çoktan hesaplanmış olduğunu düşündüğü bir hesap yaptı. Geoff, Curly rolündeki rüya balesinin koreografisini biliyordu, ama bu gece Jud rolünü oynuyordu. Curly'nin koreografisini bilen diğer herkes dün gece karides tacos yemeye gitmişti. İşte bu yüzden başından beri bu karmaşanın içindeydiler.

Bex, Esther'in bunu yapabileceğini biliyordu. Esther perdeyi erken indirebilirdi, Esther orkestra şefine parçanın ortasında seslenip sonuna atlamasını isteyebilirdi. Esther tüm hayatı boyunca bu an için hazırlanmıştı, Bex de öyle.

Bex dönerek seyircilere gülümsedi.

Hiçbir şey olmazsa, Bex doğaçlama yapabilirdi. Yirmi dört yıllık dans dersleri onu bu gece oldukça ileriye götürebilirdi.

Sahnenin sağ tarafına doğru bir göz attı. Parker hala yerde yatıyordu. Sahne arkasında konuşmalar çok hareketliydi.

Bex, kaygısız bir genç kız gibi dönüyordu.

Solo performansının bitmesine sadece on beş saniye kalmıştı.

Belki Esther rüya gibi bir düğüne karar verirdi. Bex öyle yapardı.

Belki Tiffanie, Dream Curly olarak gelirdi.

Bex sahnenin ortasına doğru ilerledi, defalarca dönmeye hazırdı, büyük bir daire çizerek Dream Curly'nin sahnede onunla buluşacağı noktaya geldi.

Piqués'lerine başladı. Bir, iki, üç...

Sahne arkasında hareketlilik vardı. Aceleci konuşmalar. Sahne arkası ekibinin kulaklıklarından gelen elektronik tıklama seslerini duyabiliyordu.

Dört, beş, altı—

Bex tek başına vals yapardı. Curly oradaymış gibi davranırdı.

Yedi, sekiz, dokuz—

Sahnede biri hareket ediyordu. Parker ayağa kalkmış mıydı? Parker bunu yapabilir miydi?

On, on bir, on iki... Laurey, Curly'ye neredeyse çarpacakken durdu. Curly, onun hayatına girip yolunu kesmişti.

Bex dönme hareketinden düştü, yüzünün önünde geniş bir göğüs vardı.

Televizyonda belki de en ünlü göğüs, ortaya çıktığında.

Gözleri yukarı, yukarı doğru kaydı ve Laurey'nin Curly'yi görünce yaşadığı şok, C. J.'yi önünde görünce kendi şokuyla karışmıştı.

Colby J. Turner.

"Aslında rüya balesini yaptım," demişti.

Bex'in göğsü, hava basınç valfi gibi gerginliği bıraktı.

Laurey ve Curly gibi, endişeli ve kararsız bir şekilde birbirlerine baktılar.

Müzik romantik bir temaya geçtiğinde ve C. J. elini uzatarak vals için onun elini tutmayı teklif ettiğinde, Bex'in kolları sanki iplerle çekiliyormuş gibi yukarı doğru yükseldi.

O, normal Curly veya Charlie'den çok daha uzundu. Birdenbire, Parker'ın bu akşam Dream Curly rolünü oynayabileceğini düşünmek ona çok komik geldi. Parker, ondan neredeyse hiç uzun değildi.

Ama C. J. elini beline koyup onu nazikçe kendine doğru çektiğinde, Bex'in endişesi onu bir kamyon gibi çarptı.

Curly ve Laurey'nin bu dansında yedi kez kaldırma vardı. Yedi kez ayakları yerden kesilecekti. Sendika kuralları gereği, her performans için yarım saatlik hazırlık süresinde güvenlik kontrolü olarak yapılması gereken yedi an.

Ve Bex şu anda sendika yasasını umursamıyordu, ama hiç pratik yapmadan, ağırlık merkezini test etmeden, alıştığından 10 cm daha uzun bir şekilde birinin başının üzerine kaldırılmayı kesinlikle umursuyordu.

C. J. öne çıkıp Curly ve Laurey'i sahnenin karşısına götürecek ve ilk kaldırma hareketlerine geçecek vals adımlarını atmaya başlamadan hemen önce, gözlerini ondan ayırmadan ona başını salladı.

"Seni yakaladım," diye fısıldadı.

O öne çıktı, o da onu takip etti. O onu döndürdü, o da onu tekrar buldu. O onu eğdi, vücudu yere doğru uzandı.

Bex'in gözleri onunkinden hiç ayrılmadı, sadece dönüp başını geriye attı. Onun, kendisinin tek başına uzaklaşmasına izin vermemek için yoğun bir şekilde odaklandığını görünce, çarpan kalbi sakinleşti.

İlk kaldırma geldi. Dans numarası sırasında mikrofonlarının açık olmasına gerek olmadığı için, C. J. bu fırsatı değerlendirerek sessizce kaldırma sayısını saydı. Koreografinin gerektirdiği bir-iki-aşağı-yukarı hareketini tam olarak biliyordu, çünkü bu koreografiyi biliyordu. Broadway'de bu rolü oynamasının üzerinden iki yıl geçmişti, ama hala hatırlıyordu.

O yukarı doğru yükselirken, elleri geniş ve güçlü bir şekilde belini kavradı. Laurey'nin onu döndürdüğü sırada, onun memnuniyet dolu gülümsemesi Laurey'ninkiyle aynıydı. Yine yere indiğinde, bir dizi kaldırma figürüyle vals

yapmaya devam ettiler. Bex'in gerginliği azaldıkça ve C. J.'nin özgüveni arttıkça, her bir figür bir öncekinden daha kolay oluyordu.

C. J.'nin boyunun uzaması ona uçuyormuş gibi hissettirdi.

Rüya balesinin Curly ve Laurey bölümü çok çabuk bitti. Geoff, Jud rolünde onu bekliyordu, birlikte kendi bölümlerini ve ardından finali dans edeceklerdi.

Laurey rüyadan uyandığında Curly'yi sahnenin bir tarafında, Jud'ı diğer tarafında buldu. Perde inerken Jud'a doğru yürüdü ve onu seçti. Seyircilerin coşkusu tavan yapmıştı, orkestra çalmayı bitirmeden ayağa fırladılar.

Bex de alkışlamak istedi. Perde sahne zeminine değdiği anda Bex dönüp C. J.'ye doğru koşarak gitti ve gülüyordu.

C. J. sahnenin ortasında onunla buluştu, onu kucakladı ve döndürdü.

"Buna inanamıyorum, biz az önce..."

"Sen inanılmazsın, Bex. Gerçekten inanılmazsın."

"Ben mi? *Sen!* Her adımı sen attın!"

"Bu delilikti..."

"Parker bayıldığını gördüğümde içim parçalandı," dedi Bex. Hâlâ onun gömleğini sıkıca tutuyordu.

"Sahnenin diğer tarafından gördüm ve koştum." C. J. alındaki teri sildi. "Hareket et! Hareket et! Biliyorum!" dedi. Gülümsedi.

"On sekiz dakika boyunca doğaçlama yapmaya hazırdım," dedi ve bunun ne kadar saçma olacağına gülerek patladı.

"Tamam, ama o versiyonu görmek için para öderdim." C. J. ona gülümseyerek baktı.

Onun gülümsemesinde kayboldu, mavi gözleri yüzünden hiç ayrılmadı. Bir an için kaç tane erkek oyuncunun eksik olduğunu, adrenalin onu nasıl bu kadar zorladığını ve bu günün ne kadar çılgın geçtiğini unuttu. Koyu renkli saçları gevşek bukleler halinde kostümüyle ona bakan Bex, yıllardır

hatırlamaya çalıştığı bir rüyaya nihayet geri dönmüş gibi hissetti.

"Bex! Colby!"

Döndüklerinde Esther'in sahne arkasında onlara el salladığını gördüler. Teknik kabinden koşarak gelmiş olmalıydı.

Bex isteksizce parmaklarını gömleğinden ayırdı ve ondan uzaklaştı. Esther'in yanına koştular.

"İyi misin? İdeal bir durum olmadığını biliyorum," dedi Esther.

Bex neredeyse gülecekti. Bu idealden de öte bir şeydi. "Hayır, bu konuda kendimi harika hissediyorum."

Esther, C. J.'ye döndü. "İkinci perde için ihtiyacın olan bir şey var mı? Eğer yoksa, topluluğun eksikliklerini gidermem gerekiyor."

"Parker iyi mi?" diye sordu Bex.

"Uyanık ama devam etmiyor." Esther telefonuna baktı. "Assad ve Dana geliyor."

Bex gözlerini kırptı. "Gitmelerinde bir sakınca yok mu?"

Esther omuz silkti ve hayalet bir uzuv gibi orada olmayan bir sigarayı almaya uzandı. "Kimse devam edemez. Ne yapabilirsin ki? Ayrıca, Dana Dr. Wes ile tanışmak istiyordu sanırım."

Bex burnunu çektirdi. Bu Dana'ya benziyordu.

Esther onları terk etti ve C. J. ile Bex giyinme odalarına giden merdivenlere doğru geri dönmeye başladılar.

"Peki, bu işe nasıl çağrıldın?" dedi Bex. "Sormaya vaktim olmadı."

"Aspen'de ailemle kayak yapıyordum," dedi C. J. gülerek. "Beni almak için helikopter gönderdiler. İnanabiliyor musun?"

Bex'in göğsü sıkıştı, ama gülümsemesini sürdürdü. Karısı kayak merkezinde onu beklerken, o ona yeniden aşık mı oluyordu?

"Çocuğunuz var mı?" diye sordu hafifçe, merdivenleri çıkmaya başlarken.

"Oh, hayır." Başını salladı. "Ailem. Annem kayak yapmayı çok sever."

O, merdiven sahanlığında ona bir bakış attı ve bunu denemeye karar verdi. "Ne kadar tatlı. Sevgililer Günü'nde anne babanı kayak yapmaya götürdün... karınla birlikte mi?"

Ona göz kırptıktan sonra dudaklarında yavaşça bir gülümseme belirdi. "Hayır. Karım yok."

O da başını salladı ve göğsündeki gerginlik azalırken ona gülümsememek için dudaklarını sıkıca kapattı. "Peki ya *Hart Hastanesi*? Sekizinci sezonun çekimleri bitti mi?"

"Evet, benim sahnelerim bitti," dedi. Sesinde bir gerginlik vardı.

"Senin sahnelerin..." Birkaç kişi merdivenlerden geçene kadar durakladı. "Bu, sezonun çekimleri henüz bitmedi mi demek?"

O ince bir gülümsemeyle, "Gizlilik anlaşılmam gereği bu soruya cevap veremem" dedi.

Gözleri parladı. "Öldürülecek misin?"

"Gizlilik anlaşılmam gereği bu soruya cevap veremem."

Kadının ağzı açık kaldı ve adam güldü.

"Hart Hastanesi'nde ne olursa olsun," dedi, "sahneye geri döndüğüne sevindim. Ve yakın gelecekte sahnede daha fazla zaman geçireceksen, bu televizyonun kaybı, bizim kazancımız olur."

Yüzünde yumuşak bir ifade vardı. 1. perdenin tamamında gördüğü şeyin yankısıydı bu: Curly'nin Laurey'e olan hayranlığı.

O, onun iki basamak yukarısında duruyordu, yüzü onun yüzüyle aynı hizadaydı. Bex, merdivenin duvarına yaslanarak yer değiştirdi ve giyinme odalarına gitmeleri gerektiğini tamamen unuttu.

"Bir dakika. Nerede olduğunla ilgili bir telefon aldın ve dağları bırakıp tiyatroya mı gittin?"

"*Dağları Terk Edip Tiyatroya Gittim*, bir anı kitabı."

Bex güldü. "Ben okurdum."

"Peki ya sen?" diye sordu. "Ne zamandır turdasın?"

"Neredeyse bir yıl."

"Beğendin mi?"

Omuzlarını silkti ve merdivenlerde insanlar yanlarından geçerken kendini duvara yasladı.

"Evet, zor," dedi. "Ama böyle günler için buna değer."

Birkaç saniye birbirlerine baktılar. Bex, onu beklettiği için endişelenerek, ona giyinme odasına kaçma fırsatı vermek üzereydi ki, o tekrar konuşmaya başladı.

"Sweeney Todd'un ekibinde Beth yoktu, çok şaşırdım," dedi. "Senin de o kadroda olduğundan emindim." Kalbi göğsünde güm güm atıyordu. "Oklahoma! sahne yöneticisine sana dair bir e-posta gönderdim, ama numaranı veya e-posta adresini sormakla hata ettim. 'Özel bilgileri' veremeyeceğini söyledi. Aslında kendimi çok garip hissettim." Hafifçe güldü. "Sonra gösteriden hemen sonra ayrıldığını hatırladım, ki" — yatıştırıcı bir şekilde elini kaldırdı — "şimdi biliyorum ki hastaydın, ama bu beni gerçekten *tuhaf bir insan* olup olmadığımı merak ettirdi..."

"Hayır, hiç de değil!" dedi.

"Ama evet. Bu yüzden benden hiç haber almadın." Gözleri onun gözleri arasında gidip geldi.

Bex kaşlarını çattı, sekiz yıl önceki sahne yönetmenine karşı öfkesi artıyordu. "O adam çok fazlaydı. Beni tanıtırken adımı bilmediği için muhtemelen utanmıştı."

"Öyle mi oldu?"

"Bex. Beth." Omuzlarını silkti. "Yirmi bir yaşındaysan ve bir fırsat için minnettarsan, uygun bir kredi ne fark eder ki?"

Gözleri yoğun ama yumuşaktı, fısıldayarak, "Aslında, belki de büyük bir fark vardır." dedi.

Onun yüzüne bakmaktan asla bıkmayacağını düşündü. Aptalca bir şey yapmadan önce boğazını temizledi.

"Özel isimlerden bahsetmişken, 'Colby'nin gerçek adın olmadığını mı söyledin?"

"Değil. Bu benim kardeşimin adı."

"Kardeşinin adını mı çaldın?"

"Bunu bana hiç unutmamamı sağlıyor. Daha kötüsü ne biliyor musun? O bir doktor. Gerçek bir doktor."

Bex güldü. "C. J. ne anlama geliyor?"

"Christopher Junior. Zaten bir Christopher Turner, bir Christopher J. Turner ve bir Chris Turner vardı," dedi. "Menajerlerim C. J.'yi reddettiler, beni bir üniversite kulübü üyesi olarak sınıflandırmak istemediler." Ona başını salladı. "Ve sen... Rebecca mısın?"

"Rebecca Hardgrave, sözleşmelerime göre."

"Rebecca Hardgrave," dedi, Bex olduğunu öğrendiğinde yaptığı gibi dilinde bu ismi denedi. Bu ismin kulağa hoş geldiğini düşündü.

C. J. elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Rebecca."

Elini onun eline kaydırırken, sanki rüya balosunda bedenlerini birbirine bastırmamışlar gibi, coşkulu hissetti.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Christopher."

Elini tuttu, başparmağıyla nazikçe cildini okşadı.

"Telefonumu bulduğumda numaranı isteyeceğim," dedi basitçe. "Sadece önceden haber veriyorum."

Göğsündeki sıcaklık yukarı doğru yayıldı ve yanaklarına renk kattı. "Tamam," dedi, gülümsemeyi bastırarak.

Yüzündeki ifade şakacı bir ciddiyete dönüştü. "Sosyal güvenlik numaranı, açıklığa kavuşturmak için." Kız güldü ve adam yumuşak bir sesle eklediğinde nefesini kesti: "Seni bulmak çok uzun sürdü. Bu sefer tüm kimlik bilgilerini aldığımdan emin olmalıyım."

Bex'in cildi, gecenin geri kalanının vaatleriyle titriyordu. Sadece yedi farklı öpücüğün olduğu ikinci perde değil, ondan sonrası da. Gecenin uzayıp gitmesi... Sevgililer Günü. Ve sıradan bir Sevgililer Günü değil. Dana, Star-Crossed Lovers kuyruklu yıldızlarının bugünü daha da özel kıldığını hemen hatırlatırdı. Belki de bu gece biriyle yıldızlara bakmak isteyebilirdi.

Konuşurken merdivenlerdeki hareket akışı sabit kalmıştı, ancak Bex, üzerlerinde gözler hissettiğinde sonunda kendine

geldi.

Merdivenlere doğru baktı ve Dana'yı kostümüyle, pipetle hindistan cevizi suyu içerek dururken görünce şok oldu.

"Lütfen flört etmeyi bırakma," dedi. "Bu, yirmi dört saat içinde kusmadan geçirdiğim en uzun süre." Gürültüyle içini içti.

2. perde hızla ilerledi. Dana ve Assad boşlukları doldurmak için ellerinden geleni yaparken, oyuncular arasında bir dayanışma duygusu vardı. Sadece bir saat kalmıştı. Bunu başarabilirlerdi.

Sonunda Laurey ve Curly'nin duygularını itiraf edip (birkaç kez) öpüştükleri sahne geldi.

Laurey, Curly'ye Jud ile evlenmek istemediğini söylerken Bex, C. J.'ye sıkıca sarıldı. Jud o kadar uzundu ki, gözlerine bakmak için sırtını kamburlaştırmak zorundaydı.

C. J.'nin bakışları ona parladı ve o ne yapması gerektiğini biliyordu.

Kollarını onun beline dolayarak onu öpmek için, elleriyle onun kalçalarını kavradı, ama hemen "hatasını fark ederek" ellerini yukarı doğru kaydırды. C. J. onun dudaklarına gülümsedi ve geriye uzanarak ellerini tekrar aşağıya kaydırды.

Ve tıpkı sekiz yıl önce kalabalığın gülmekten ölmesi gibi, yine çok sevdiler. O dönem için tamamen uygunsuz, muhtemelen oyuncuların bir hatasıydı, ama her halükarda çok keyifliydi.

İkinci öpücükten sonra, C. J.'yi tekrar öpmenin hissine kendini kaptırды. C. J. avucunu kaldırıp yüzünü kavradı ve başını kendine doğru eğdi. Diğer kolunu beline doladı ve onu göğsüne sıkıca bastırды. Bex, vücudunun keyifle gevşediğini hissetti. Bex kendini daha da yaklaştırdı ve ağzını tam da gerektiği kadar, sadece biraz açarak onu tahrik etti.

C. J. öpüşmeyi bırakıp sonraki repliklerini söylemek için ağzını açtı, ama birbirlerine tekrar sarıldıklarında, ağzını onun ağzına yaklaştırdı, onu kızdırarak, olacakları ima etti. Bu, zaman dilimine uygunsuz bir davranıştı.

Curly, Laurey'e evlenme teklif etti. Aşk şarkılarının tekrarını söylediler. Sonra Bex, C. J. ile birlikte sahneden koşarak düğün kıyafetlerini giymek için ayrıldılar.

Bir düğün, ölümüne bir kavga ve neşeli bir şarkı... Ve gösteri yirmi dakika sonra sona erdi.

Oyuncular selam verdiler ve bu, Colby J. Turner için değil, turnenin herhangi bir durağında duyduğu en gürültülü alkıştı. Kesinlikle başarmışlardı. Seyircilerin hiçbirisi gösteride neyin eksik olduğunu fark etmemiş olabilirdi.

Sahne arkasında, birkaç sırt sıvazlamadan öteye geçen bir coşku yaşanmadı. Çoğu susuz kalmıştı ve hala tuvalete koşuşturuyorlardı.

Bex, Whitney'in meraklı sorularını atlatarak kostümünü değiştirmek için acele etti.

"Kimya hakkında konuş, kızım. Vay canına." Kahverengi gözlerini kocaman açarak fikrini ifade etti. "Dr. Wes'in gerekirse bir *kapı* ile bile kimya oluşturabileceğinden şüphem yok, ama bir saat sonra bu kadar iyi bir şekilde birlikte çalışabilmek?"

Bex kendi kendine gülümsedi ve şimdilik sırrını sakladı.

Giyinme odasından çıkıp dört kat aşağı indiğinde, C. J. merdivenlerin altında onu bekliyordu. Gülümsemesini zorlukla bastırdı. Tek kelime etmeden, yeni bir kişi eklendiği telefonunu ona uzattı. Kişinin adı şöyleydi:

Bex (belki Beth?)

Gülümsedi ve numarasını yazdı.

Esther yarın müsait olup olmadığını sordu.

Bex ona baktı. "Öyle mi? Charlie hala hasta mı?"

"Sanırım öyle. Ona telefonunu bekleyeceğimi söyledim." Telefonunu ondan geri aldı ve birbirlerine baktılar. "Yorgun musun? Bir şeyler içmek ister misin?"

Yanakları, tutamayacağı bir gülümsemeye dönüştü. "Evet, isterim. Ama beklemek zorunda." Sokak çıkışını işaret etti, orada genellikle on ila on beş hayranı imza için bekliyordu. "Dışarıda seni bekleyen yüzlerce kişi olacak."

"Sana bir içki ısmarlamak için sekiz yıldır bekliyorum," dedi, gözleri ona dikilmiş. "Biraz daha bekleyebilirim sanırım."

Bex ona bakarken, kalbi deli gibi atıyordu. Parmak uçlarına basarak ona yumuşak ve acele etmeden öpücük verdi.

O geri çekildiğinde, gözleri onun yüzünde dans etti. "Bu ne içindi?" diye sordu.

Omuz silkti. "Sekiz yıl benim için çok uzun bir süre. *Ben* bekleyemedim."

Ona gülümsedi ve yanakları kızardı. Derin bir nefes aldı. "Biliyorsun, bugün Sevgililer Günü." Onu sahne kapısına doğru götürerek hayranlarıyla buluşmaya başladı. "Ve o kuyruklu yıldızlar var, değil mi? Bir şeyler alıp onları izleyecek bir yer bulmak ister misin?"

Onu kayıt panosuna kadar takip etti, çıkış yaptı ve kalemi ona uzattı.

"Hadi yapalım. Biliyorsun, bu bloğun çevresinde Murray's adında harika bir yer var," dedi, kendine gülümseyerek.

Ona sırtarak kapıya doğru yürüdü. Hayranlarının çığlıkları arasında kapıyı açmadan önce, ona fısıldadı: "Sence karidesli taco var mıdır? Garip, bütün gün canım çekiyor."

Teşekkürler

Ajansım Gaia Banks'a ve bu koleksiyonun editörleri Maria Gomez ve Lindsey Faber'a teşekkür ederim. Bu hikayeyle tiyatro köklerime geri dönmek çok hoşuma gitti. Hafızamı tazelediği için kolibrim Ashley Dawn Mortensen'e çok teşekkür ederim.

Yazar Hakkında

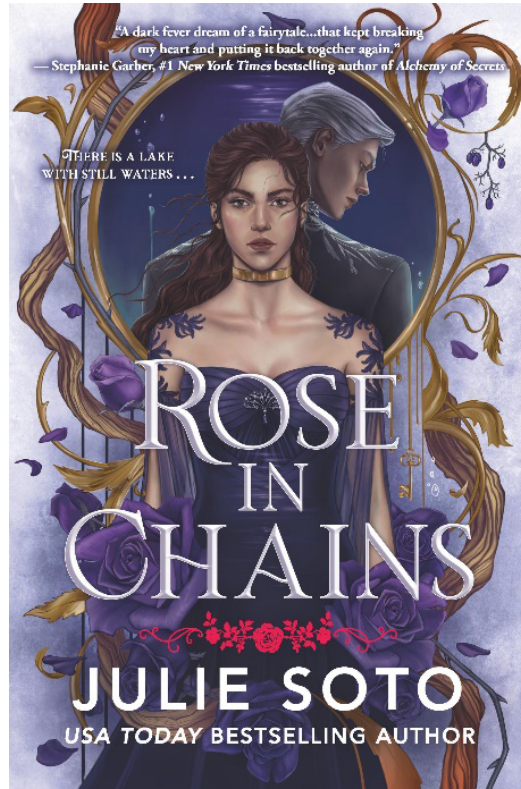

Fotoğraf © Kevin Fiscus Photography

Julie Soto, *New York Times* en çok satan yazar, oyun yazarı ve aktrisidir. Müzikali *Generation Me*, 2017 New York Müzikal Festivali'nde En İyi Müzikal ödülünü ve senaryosu ile En İyi Kitap ödülünü kazandı. Müzikal tiyatro meraklısı, hayran kulübü üyesi ve birçok heyecan verici hayran kurgusunun yazarıdır.

Julie Soto'dan daha fazlasını mı istiyorsunuz?

Evermore Üçlemesi'nin ilk kitabı olan, karanlık ve büyüleyici romantik fantastik romanı *Rose in Chains*'i kaçırmayın.

O, onun en büyük düşmanı... ve en derin arzusu.

Savaş sona erdi, karanlık güçler kazandı ve onları kurtarması gereken kahraman öldü. Büyüsü ve özgürlüğünden mahrum kalan Briony Rosewood ve diğer kurtulanlar hızla bir müzayedede satılır. Evermore'un prensesi olarak en yüksek fiyata satılan Briony, acımasızlığıyla tanınan bir ailenin varisi olan Toven Hearst'e satılır. Ancak yeni dünyasının dehşetine ve içinde oynamayı öğrenmesi gereken role rağmen, her şey kaybedilmiş değildir. Yardım ve umut, en beklenmedik yerlerden gelebilir...

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM